

விடுதலைப்புலிகள்

குரல் : 54

மாசி - 1995

அன்பளிப்பு : ரூபா 5/-

எவ்வகையான தீர்வுத் திட்டத்தை புலிகள் இயக்கம் எதிர்பார்க்கின்றது

தமிழின் தேசிய இனப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவகை நோக்கடன் சந்திரிகா அரசு ஒரு தீர்வுத் திட்டத்தை தயாரித்து வருகின்றது. அத்திட்டத்தை விரைவில் விடுதலைப் புலிகளிடம் கையளிக்கப் போவதாகவும், அரசு கூறியுள்ளது. ஆனால், அத்தீர்வுத்திட்டம் எத்தகைய அரசியல் வடிவத்தைக் கொண்டது? எவ்வித அதிகாரங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்ற விவரங்களை அரசு வெளியிடவில்லை.

இதேவேளை, விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் இலட்சியம் என்ன என்பது, எக்ஸ்போன்கும் நன்கு தெரியும். சுதந்திர - இறைமையுள்ள - தனிநபரான தமிழீழம் தான் அது. ஆயினும், தமிழ் மக்களின் சுயாட்சியை - பாதுகாப்பை - கௌரவத்தை உறுதிசெய்யும் ஒரு

உருப்படையான தீர்வுத்திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டால் அதைப் பரிசீலனை செய்வதாக, புலிகள் இயக்கம் ஏற்கெனவே அறிவித்துள்ளது. இத்தகைய தீர்வுத்திட்டம் தமிழ் மக்களின் தேசிய அபிவாசைகளைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழின் இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுத்திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும்போது, பின்வரும் விடயங்களை அரசு கட்டாயம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முதலில், தமிழின் பிரச்சினையை ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாகக் கருத வேண்டும்; தமிழ் மக்களை ஒரு தேசிய மூலமாக அங்கீகரிக்க வேண்டும்; தமிழ் மக்களின் தேசிய தாயகபூமியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதேவேளை, தமிழினத்திற்கு தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு என்பதை ஆக்கேரித்து,

இவற்றின் சுடிப்படையில் ஒரு தீர்வுத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

இத்தகையதொரு தீர்வுத்திட்டம் எத்தகைய அரசியல் வடிவத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று புலிகளின் தலைமைப்பீடம் ஏற்கெனவே சில யோசனைகளைத் தெரிவித்துள்ளது.

அதாவது, வடக்கு - கிழக்கு இணைந்த தமிழர் தாயகத்தில் மாநில சுயாட்சியுடைய சமஷ்டி அமைப்பொன்றை அரசு முன்வைக்கவேண்டும். அரசு முன்வைக்க விரும்பும் தீர்வுத்திட்டம் அத்தகைய வடிவத்தில் இருந்தால், அதைச் சாதகமான முறையில் பரிசீலனை செய்வதாக, புலிகள் கூறியுள்ளனர்.

தேசியம், தாயகம், தன்னாட்சி - இம்மூன்று அரசியல் உரிமைகளும் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதே, 1985 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற திம்பு மாநாட்டிலிருந்து புலிகள் இயக்கம் முன்வைத்துவரும் அரசியல் கோரிக்கைகளாகும்; அதைத் தற்போதைய அரசு கருத்தில் எடுக்கவேண்டும். இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மாகாணசபை தீர்வுத்திட்டத்தை, புலிகள் 1987 ஆம் ஆண்டே நிராகரித்துள்ளனர் என்பதையும் அரசு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அதேவேளை, தீர்வுத்திட்டம் என்ற பெயரில், தமிழின் தேசிய தனித்துவத்தைச் சிதைக்கும் அரைகுறைத் திட்டங்களைப் புலிகள் இயக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டாது!

உள்ளே

- * பூநகர்ப் படை முகாம் சூக்திற்பட வேண்டும் - விளக்கம்
- * பண்டா - செல்வா உடன்படிக்கை - ஆய்வு
- * சுந்தராய் குடியேற்றத்திட்டம் - தகவல்
- * நீக்கியும் நீங்காத தடைச் சட்டங்கள் - நிலைமை
- * லெப் கேணல் லக்ஸ்மணன் - குறிஞ்சி கவடுகள்
- * செச்சியன் வீடுதலைப் போர்
- * இந்திய அரசியல் நெருக்கடி - கண்ணோட்டம்
- * பூநகர்ப் பாதையின் பூட்டுகளைத் திறவுங்கள் - கலியாணம்
- * புலி வீரர்களின் நெஞ்சத்து உறுதி - வாராறு

தேசத்தின் தலைவருடன் தென் தமிழீழத் தளபதிகள்
தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்களுடன் மட்டக்களப்பு - அம்பாறை மாவட்டத்தின் தளபதி ராம், துணைத்தளபதி லெப்ரினன் றீடுகேணல் லக்ஸ்மணன் ஆகியோர்.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

விடுதலைப்புலிகளும் நம் சிங்களப் பேச்சுவார்த்தை, இப்போது மகச்சோகை அளிக்கும் விதத்தில் மந்தகதியில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. பேச்சுவார்த்தை முயற்சியில் சந்திரிகா அரசு காட்டும் அக்கறையின்மூலம் - தாமதப் போக்கும் தான் அதற்குக் காரணம்.

சிங்களப் படைகளுக்கும், புலிகள் இயக்கத்திற்கும் இடையில் மோதல் தவிர்ந்து அமுலில் இருந்துவரும் கடந்த நான்கு மாத காலகட்டத்தில், மூன்றே மூன்று சுற்றுப் பேச்சுக்கள் மட்டுமே நடந்து முடிந்துள்ளன. இந்த மூன்று கட்டப் பேச்சுக்களும் சமாதான விருமிகளான தமீழ் மக்களுக்குக் கொடுத்த சன்மானமாக, பொருளாதாரத்தையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சிறு தளர்வைத்தான் குறிப்பிட முடியும். அந்தத் தளர்வை அமுல்படுத்தும் அதிகாரத்தாண்டிக்குளத்தில் நிலைகொண்டிருக்கின்ற இராணுவத்தின் மனோநிலையில் தான் தங்கியுள்ளது என்பது, கசப்பான உண்மை. தாண்டிக்குளம் ஊடாகப் பயணமடையும் தமீழ் மக்கள் இதை அனுபவவாயிலாகக் கண்டு சொல்கின்றார்கள்.

பொருளாதாரத் தடையை முற்றாக நீக்கி, கடல்வலயச் சட்டத்தை அகற்றி, போக்குவரத்திற்கு ஒரு பாதையைத் திறந்து, சமாதான முயற்சிக்கு வலுச்சேர்க்கும்படி புலிகள் வீட்டுத்துவரும் வேண்டுகோள்கள், 'செவீடன் காதி' உத்ய சங்கப் போலீஸ் பயணமும் இடையிடையே, தொடர்ந்தும் இருந்துவருகின்றன. போரால் சிதலமடைந்துள்ள ஒரு பிரதேசத்தில் புனர்நிர்மாண வேலைகள் செய்யப்போவதாக அறிக்கைமேல் அறிக்கை வீடும் அரசு, அந்த புனர்நிர்மாண வேலைகளுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளை எரிப்பொருளையும், தரைப்பாதையையும் முழுமையாகவே தடுத்து வைத்திருக்கின்றது.

சமாதானத்திற்கான ஆணைகேட்டு அதற்கு மக்கள் கொடுத்த ஏகோபித்த ஆதரவைக்கொண்டு ஆட்சிபிடிமேறிய சந்திரிகா அமைச்சர் இப்போது, அந்த மக்கள் தீர்ப்பைப் புறக்கணித்து வருவதாகவே எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

போர் நடைபெற்ற முன்னைய

பேச்சுவார்த்தை முயற்சியில் சந்திரிகா அரசு காட்டும் அசமந்தப் போக்கு

ஆண்டை விட, சமாதான ஆண்டாகிய இந்த ஆண்டில் பாதுகாப்பு செலவினங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில், 100 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான பணத்தை அரசு ஒதுக்கியதானது, தமீழ் மக்களிடம் சந்தேகத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது; அதே வேகை, மடைபலத்தைப் பெருக்கும் வகையில், புதிதாக படைக்கு ஆள் சேர்க்கும் வேலைகள் தென்னிவங்கையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்ற ஆதார பூர்வமான செய்திகளும், தமீழ் மக்களின் சந்தேகத்திற்கு வலுச் சேர்க்கின்றன.

இதேவேளை, எந்தவித ஆதாரங்களில்லாமல், புலிகள் இயக்கத்தின்மேல் அவநம்பிக்கைக் கருத்துக்களை ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கா அளர்வீசுவதும், ஆரோக்கியமான விடயமாகவே

தெரியவில்லை; அது ஆழ்ந்த வருத்தத்தையே ஏற்படுத்துகின்றது.

பிராணகப் பத்திரிகையாளர் மொண்டிக்கு சந்திரிகா அம்மையார் அளித்த செவ்வியல் தெரிவித்த, "மோதல் தவிர்ந்து உடன்பாட்டால் புலிகள் இயக்கமே நன்மை அடைந்துவருகின்றது" என்ற தேவையற்ற கருத்தும்; வெளிநாட்டுச் செய்தியாளர்கள் மத்தியில் பேசும்போது, "புலிகள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இரண்டு முகாம்களை அப்பறப்படுத்தும்படி நிபந்தனை விதிக்கின்றார்கள்" என்று குறிப்பிட்ட திரிசுப்பட்ட கருத்தும், சமாதானத்திற்கான பாதையில் ஒரு நல்ல அறிஞரியாகத் தென்படவில்லை. "நாங்கள் இரண்டு கப்பல் உணவை அனுப்பினோம்; அதற்குப் பதிலாக புலிகள் நான்கு பொலிசாரை மட்டும்தான் விடுவித்தனர்" என்ற சிறு சிற்றைத்தமமான அறிக்கைகளும், சமாதான சூழலை உருவாக்க உதவமாட்டா. அரசியல் விமர்சகர் பலர் கூறுவது போல, இந்தக் கருத்துக்கள் சந்திரிகா அம்மையாரின் அரசியல் அனுபவ இன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றனவா? அல்லது அவரின் ஆழ்மனதில் புகைந்து கிடக்கும் பேரினவாத சிந்தனையைக் காட்டுகின்றனவா?

புலிகள் இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமீழின் இணைப்பிற்கு அமைதி வழியில் அரசியல்தீர்வுகளைப் பட வேண்டும் என்பதில் உறுதியாகவே இருக்கின்றது; அவ்வாறானதொரு சமாதானத்திற்குக் கானப்பற்றுகேற்ற நிலைதொரு அரசியல் சூழல் இப்போது நிலவுகின்றது என்றும், புலிகள் நம்புகின்றனர்.

எனவே, சிங்கள மக்களைப் போன்று தமீழ் மக்களும் இவங்கையின் பிரசைகள் தான் என்று அரசு ஏற்றுக்கொண்டால், தமீழ் மக்களுக்கு எதிராக முன்னைய அரசால் இடப்பட்ட பொருளாதாரத் தடையை முற்றாக நீக்கி, கடல் வலயச் சட்டத்தை அகற்றி, வடமாகாண மக்களுக்கான - பாதுகாப்பான - ஒரு பிரயாணப் பாதையைத் திறந்து, சமாதானப் பாதையில் உறுதியுடன் கால்பதிக்கும் வண்ணம் சந்திரிகா அரசைக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

கிழக்கு மாகாணமும் மோதல் தவிர்ந்து உடன்பாடும்

கிழக்கு மாகாணத்தின் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, திருக்கோணமலை மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரில், மோதல் தவிர்ந்து உடன்பாட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ள விதியைகளுக்கு அப்பால் தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த, இராணுவம் முயல்கின்றது. இதன்காரணமாக கிழக்கில், பல உடன்பாட்டு மீறல்களை இராணுவம் புரிந்துள்ளது.

அரசு - புலிகள் செய்தகொண்ட மோதல் தவிர்ந்து உடன்பாட்டில் "ஆயுத மோதல்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது; ஆனால், எந்த ஒரு தரப்பும் ஆயுதங்களைக் கைவிடவேண்டும் என்று உடன்பாடு சொல்லவில்லை.

ஆனால், தனது படையினர் ஆயுதம் தாங்கியபடி நிற்க, புலி வீரர்கள் ஆயுதங்கள் எதவுமின்றி செல்லவேண்டும் என இராணுவம் வற்புறுத்திவருகிறது. அதுமட்டுமல்ல, "வீரச்சாவடைந்த மா வீரர்களை நினைவுகூர்ந்து அஞ்சலிச் கூட்டங்களை நடத்தக்கூடாது", "அரசியல் வேலைகள் எதுவுமே புலிவீரர்கள் ஈடுபடக்கூடாது" என்றும் உடன்பாட்டிற்கு மாறாக, அங்கே, இராணுவம் நிபந்தனை விதித்துள்ளது. இத்துடன் நிறுவிடவில்லை; நிராயுதபாணிகளாகச் செல்லும் புலிவீரர்களை, விதிச்

சோதனை என்ற பெயரில் நடுவீதியில் வைத்து உடற்போதனை செய்து, கேலிப்பேச்சுக்கள் பேசி அவமரியாதை செய்தும் வருகின்றது.

பிரேமதாசா அரசுடனான போர் நிறுத்தம் முறிவடைவதற்கு, கிழக்கில் அரசுப்படைகள் செய்த அத்துமீறிய செயற்பாடுகளும் ஒரு காரணம் என்பது வரலாறு. இவ்வாறு தான் அன்றைய போர்நிறுத்தத்தின் போதும், கத்தம் வீடுகளுக்குச் சென்ற புலிவீரர்களை, விதிச் சோதனை என்ற பெயரில் தொல்லைப்படுத்திப் பிடிச்சென்ற ஏராளம் நடந்துள்ளன.

இவ்விதமானதொரு தொல்லைப் படுத்தல், அப்போதைய மாவட்டத்தில் வளத்தாப்பிடி சோதனைச் சாவடியில் இடம்பெற்றபோது, அந்த அவமானம் தாங்கமாட்டாது, இடனாவது லெப் தரணி என்ற போராளி, அவ்விதத்தினையே சயனனிடம் அருந்தி வீரச்சாவடைந்தார் என்பது, இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. இந்தச் சம்பவம், அப்போதுபுலிகளுக்கும் அரசுப்படைகளுக்கும் இடையே முறகம் நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

இப்போதும் அதேபோன்ற விதிச் சோதனைகள் நடாத்தப்படுவதும் ஒவ்வொரு சாட்டுக்கூறி, விதியாக போகும் புலிவீரர்களைக் கைது செய்து - பின்னர் விடுவிப்பதும்,

கிழக்கில் சர்வசாதாரணமாக நடைபெறுகின்றது.

இதேவேளை, 23.01.1995 அன்று, புலிவீரர்களின் ஒரு சிறு குழுவொன்றை வாழைச்சேனையில் வைத்துக் கைது செய்த படைபினர், அவர்களது ஆயுதங்களையும் பறித்தெடுத்த நிலையிலும், பறிக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதங்கள் புலிவீரர்களிடம் இதுவரை திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தச் சம்பவம் கிழக்கில் ஒரு பதற்றநிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த ஆயுதப் பறிப்பு, அப்பாட்டமான ஒரு மோதல் தவிர்ந்து உடன்பாட்டு மீறல் சம்பவமாகும்; அத்துடன் இது ஒரு ஆத்திரமூட்டும் செயல் என்பதிலும் ஐயமில்லை. மோதல் தவிர்ந்து உடன்பாடு அமுலிலுள்ள இந்த வேளையிலும் கூட, கிழக்கில், கிராம சிற்றிலைப்புகள், கைதுகள், பாயிஸ் வன்முறைகள், சித்திரவதைகள் என்பன இடையிடையே இராணுவத்தால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன.

படையினரின் இத்தகைய அடாவடித்தனங்களைப் பட்டியலிட்டு, அரசு தரப்பு பிரதிநிதிகளின் தலைவர்திரு பஸ்ப்பெண்டிக்கு அறிவித்தும், இதுவரை ஆக்கபூர்வமான எந்தவொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

கிழக்கில் இவ்விதம் இராணுவ

தர்பார் நடாத்தப்படுவதற்கு, ஒரு அரசியல் காரணமும் உண்டு. அதாவது, "கிழக்கு மாகாணம் தமிழர்களது நிலப்பரப்பில்; அது சிங்கள இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் உள்ள சிங்களவர் பூமி" என்ற எண்ணத்தைத் தமிழர்களிடம் நிலைநிறுத்த முனையும் ஒரு 'அரசியல் - உள்விவாத' செயற்பாடே" அதுவாகும். கிழக்கு மாகாணம் தமிழர்களது நிலமா? அல்லது சிங்களவர்களின் பூர்வீக மண்ணா என்றொரு விவாதம், இப்போது, கொழும்பில் கொடிக்கட்டிப்பறக்கின்றது.

தமிழர் தாயகத்தின் பிரிக்கமுடியாத பகுதியாகிய கிழக்கு மாகாணத்தை விவாதங்களின்மூலம் காப்பற்ற, சிங்களப்பேரினவாதப் புத்திஜீவிகள் கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு, தொண்டை அடைக்கும்வரை கத்தியும் - போராட்டமும் தேவையில்லை என்று கருதிவருகின்றனர் இது வெறுமனே இனவாத புத்திஜீவிகளின் கொள்கை நிலைப்பாடு மட்டுமல்ல; முன்னைய அரசு இத்தகையகையை நடைமுறைப்படுத்தவே, கிழக்கில், கோரமன வடிவத்தில் ஒரு தமிழ்-இன அழிப்பைச் செய்தது. அதையே இப்போதும் தக்கவைத்துக்கொள்ள இராணுவம் பாடுபடுகின்றது.

அப்படியானால், புதிய அரசின் நிலைப்பாடு என்ன?

என் பூநகரி இராணுவத்தினர் அகற்றப்பட வேண்டும்?

வடதமிழ் மக்களுக்கான போக்குவரத்துப் பாதை மட்டுமல்ல, அரசு - புலிகள் பேச்சுவார்த்தைப் பயணமும் பூநகரி இராணுவ முகாமால் தடைப்பட்டிருக்கின்றது.

பூநகரி முகாமை முழுமையாகவே அகற்றினால்தான் மேற்கூறிய இரு விடயங்களும் தங்குதடையின்றி நடைபெறும் என்பதே, இன்றைய யதார்த்தமாகும்.

பூநகரி முகாம் அகற்றப்பட்டே தீரவேண்டும் என்பதில் புலிகள் இயக்கம் விடாப் பிடியாகவும் - உறுதியாகவும் இருப்பதற்கு, தமிழீழத் தேசியத்தின் நோக்குநிலையிலிருந்து, வலுவான காரணிகள் இருக்கின்றன. அதேபோல, அகற்றப்படக்கூடாது என்பதில் சிங்கள இராணுவத் தலைமை உறுதியாக நிற்பதற்கும் சில காரணிகள் உண்டு.

வடதமிழீழம் மீதான ஒரு இராணுவ வெற்றி பற்றிய கனவுக்கு, அல்லது இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், குடாநாட்டை ஏய்வதற்கு துடிக்கும் சிங்கள இராணுவ வாதிகளின் பேராசைக்கு பூநகரி இராணுவ முகாம் இன்றியமையாதது. தமிழ் மக்களை இராணுவ பலம்கொண்டு அடக்கியானும் பேரினவாத சித்தாந்தமே இது என்பது, சொல்லித் தெரியவேண்டிய ஒன்றல்ல. இந்தப் பேரினவாத நிலைப்பாட்டை, பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும் இந்தச் சூழலிலாவது விட்டுக்கொடுக்கச் சந்திரிகா அரசு தயாராக இல்லாமல் இருப்பதுதான், தமிழினத்துக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்துள்ளது.

எழுந்தமான அரசியற்பார்வை யுடன் பூநகரிப் பாதை விடயத்தை அலசிப் பார்க்க முனையும் ஒருவருக்கு, சந்திரிகா அரசின் நிலைப்பாடு நியாயமாகத் தென்படலாம். பாதையிலிருந்து 600 மீற்றர்

தூரத்திற்கு இராணுவம் தள்ளி நிற்பதுடன், பிரயாணிகளைச் சேர்த்தெயிடவும் மாட்டாது என்ற அரசின் நிலைப்பாடு, ஒரு நடுநிலைமையான அல்லது நேர்மையான விட்டுக் கொடுப்பாகத் தென்படலாம். ஆனால் பாதை விடயத்தை இராணுவ பரிமாணத்தில் வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது, சிங்கள அரசின் நோக்கத்தையும் - அது தமிழினத்துக்கு எத்தகைய ஆபத்தைக் கொடுக்கும் என்பதையும் காணமுடியும். ஈழத் தமிழினத்தின் பாதுகாப்பையும் அதன் அரசியல் எதிர்காலத்தை யும் கருத்தில் கொள்ளும் எவரும், ஒரு போரியல் பார்வை இல்லாமல் அவற்றை எடை போட முடியாது; அவ்விதம் எடைபோடவும் கூடாது. இந்த அளவுகோல் இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, தமிழினத்துக்கு என்னைக்குமே தேவையானது.

இரண்டாம் ஈழப்போரில் - வடக்கு, கிழக்கு என்று இரு வேறு நிலப்பரப்பில் - சிங்களப் படைத் தலைமை, இருவேறு போர்முறைத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தி போராட்டத்தை நசுக்க முயன்றது. கிழக்கே முழுமையாக இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்து, படுகொலைகள் - பாலியல் வன்முறைகள் - பொருளாதார நாசங்களும், இனப்படுகொலை செய்து கிழக்கைச் சிங்கள மயப்படுத்துவது ஒரு போர்முறைத் திட்டம். அடுத்தது, முற்றுகைப் போர்முறை ஒன்றின்மூலம் வடதமிழீழத்தை ஆக்கிரமிப்பது. இதில் குடாநாடு மீதான இராணுவ - பொருளாதார முற்றுகை முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. குடாநாட்டுக்கான சகல தரைப் பாதைகளையும் முடி இராணுவ முற்றுகைக்குள் அதை வைத்து, மின்னர் அதை ஆக்கிரமித்து வெற்றிகொள்வதுதான் அத்திட்டம்.

கடலோடு ஆறு சங்கமிக்கும் கழிமுகப் பகுதியில் ஒருதடுப்

புச் சுவரைக் கட்டிவிட்டு, ஆற்றைக் கலக்கி, அங்குள்ள மின்கள் எல்லாவற்றையும் கோவி அள்ளும் ஒரு நாசகாரத் திட்டம். அது அந்தவகையில், வன்னிப் பெருநிலப் பரப்புடன் குடாநாட்டை இணைத்து வைத்திருக்கும் வாசல்களை (கொம்படி, பூநகரி) இழுத்து முடிவிட்டு, குடாநாட்டைக் கலக்கி புவி பிடிப்பதுதான் வடதமிழீழம் மீதான போர்முறைத் திட்டத்தின் மைய இலக்கு; எனினும் சிங்களப் படை நடாத்திய குடாநாடு மீதான முற்றுகைப் போரை புலிப்படை முறியடித்து விட்டது. ஆயினும், தமது முன்னைய முற்றுகைப் போர்முறைத் திட்டத்தை சிங்களப் படைத் தலைமை இன்னமும் கைவிடவில்லை; அதை மீண்டும் முயற்சித்துப் பார்ப்பதற்கான தருணத்தை அது எதிர் பார்த்துக் காத்திருக்கின்றது; அதற்காகத்தான் பூநகரி முகாமைக் கைவிட படைத் தலைமை விரும்பவில்லை. எனவேதான் வருமுன் காக்கும் நோக்கத்துடன், பூநகரி முகாமை அகற்றிவிடுவதில் புலிகள் இயக்கமும் உறுதியாக இருக்கின்றது.

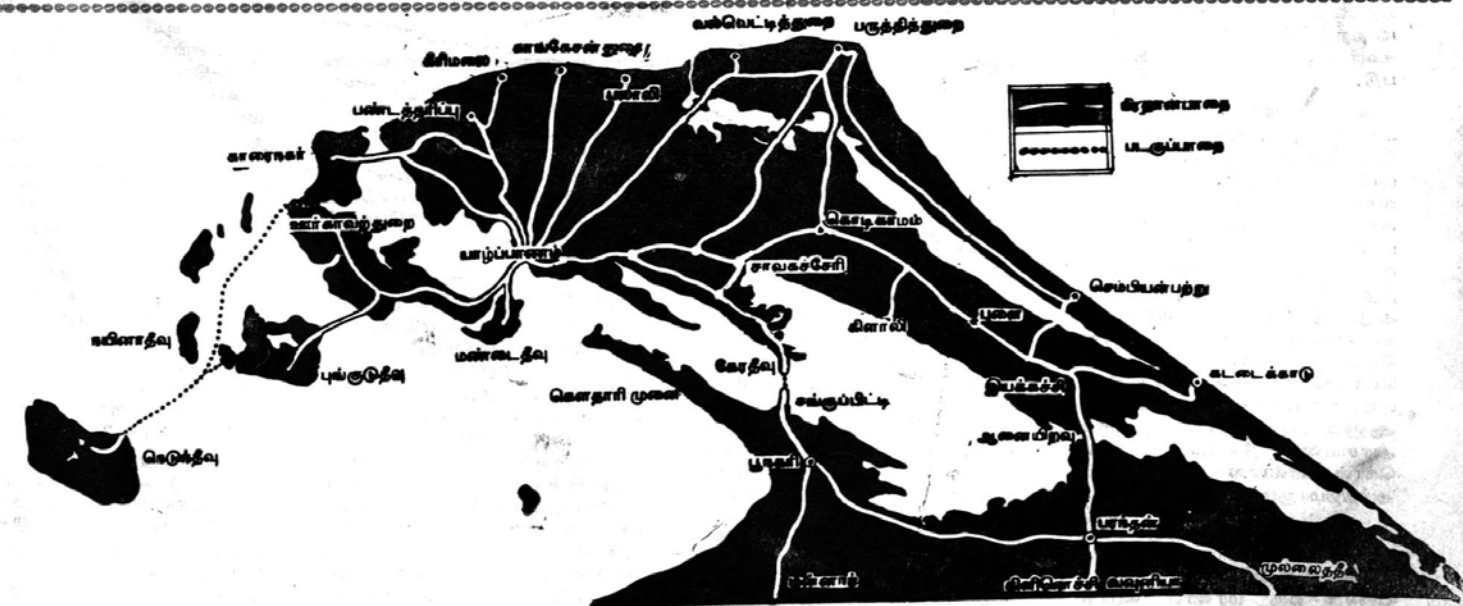
பாதையிலிருந்து 600 மீற்றர் உள்ளே இராணுவம் தள்ளி நிற்பதால் பிரயாணம் தங்கு தடையின்றி நடைபெறும் என, மக்கள் எண்ணக் கூடும். ஆனால் ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் கூறிக்கொண்டு அரசு மீண்டும் போரைத் தொடங்கும்போது, 600 மீற்றர் முன்னே வந்து மீண்டும் பாதையைப் பிடிக்க, இராணுவத்திற்கு 6 செக்கன்களே போதுமானது. அப்படி ஒரு நிலை வந்தால் 'பழைய குருடி கதவைத் திறவடி' என்பதுபோல, மீண்டும் எமது மக்கள் ஒல்லித் தேங்காய்களுடனும், வெற்றுக் 'கான்' களுடனும் கிளாஸிக் கடலாடாகத்தான் மாரடிக்க வேண்டி வரும்! இது எமக்குத் தேவையா? ஆகவே,

குடாநாட்டு மக்களுக்கு ஒரு நிரந்தரப் பாதை கிடைக்க வேண்டுமாயின், அதற்குப் பூநகரி இராணுவ முகாம் அகற்றப்பட்டே தீரவேண்டும்.

'யாராவது ஒரு பகுதி விட்டுக் கொடுத்தால்தானே சமாதானப் பேச்சு முன்னோக்கிச் செல்ல முடியும்? நீங்கள் (புலிகள்) கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்தால் என்ன?' என்று கேட்க விரும்புவார்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகின்றோம். விட்டுக்கொடுப்பு என்பது சமரச முயற்சிக்குக் கட்டாயம் தேவை என்பதில் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடமில்லை. ஆனால், எதில் விட்டுக்கொடுப்பைச் செய்வது என்பதில் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். தமிழினத்தின் பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட விடயத்தில் எந்த விட்டுக்கொடுப்பையும் செய்ய முடியாது; அது எமது கழுத்தை நாமே திருகு வதற்கு ஒப்பாகும். பூநகரிப் பாதை வடதமிழீழ மக்களின் பாதுகாப்புடன் சம்பந்தப்பட்டது - அவர்களின் அன்றாட வாழ்வுடன் சம்பந்தப்பட்டது. எனது தொண்டையில் எதிரி வைத்த கையை 'இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமன்' என்று விட்டு வைத்தால், உன் உயிருக்குத் தான் ஆபத்தாக முடியும்!

'அப்படியாயின், யூ. என். எச். சி. ஆர். உடனான சம்பாஷணையின்போது பூநகரி முகாம் அகற்றப்படாமலேயே பாதையைத் திறக்கப் புலிகள் இயக்கம் உடன்பட்டிருந்ததே, அது ஏன்?' என்ற கேள்வியும் இந்த இடத்தில் எழுவுவது நியாயமே.

அப்படிக்கேட்டும் அப்போதைய அரசு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை, எமது மக்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். அதேவேளை, அப்போதைய புறச்சூழலையும் சமாதானப் பேச்சுக்கு அரசு உடன்பட்ட இப்போதைய புறச்சூழலையும் கருத்தில்

எடுத்தால், இக்கேள்விக்கு விடை தேடுவது எளிதாக இருக்கும்.

குடாநாட்டைச் சூழ ஒரு இராணுவ, பொருளாதார - உணவு - மருத்துவ - முற்றுக்கைய இட்டுவிட்டு, வான் வழியே வந்து அழிவுகளைத் தூவிக் கொண்டு இருந்த காலம் அது. இன்றிருப்பவர் நாளை இருப்பாரா என்று உறுதி கூற முடியாத காலம் அது. நாக தேவன் துறையில் நிலைகொண்டிருந்ததால் படைப் பூதம், எஞ்சி மிஞ்ந்த ஒரேயொரு பாதையால் பயணம் சென்றுகொண்டிருந்த படகுப் பயணிகளை விழுங்கி ஏர்ப்பம் விட்டுக்கொண்டிருந்த சோக காலம் அது. உணவும் இன்றி..... எதுவும் இன்றி ... குடாநாட்டு மக்கள் ஏங்கிய அந்த வேளையில், இராணுவம் இருக்கக்கூடியதாகவே பூநகரி பாதைதிறப்பை புலிகள் சாதகமாகப் பரிசீலனை செய்தார்கள் என்பதும் உண்மையே. மக்களின் அவலம் கருதி - அவர்களின் அவசிய தேவை கருதி - புலிகள் இயக்கம் எடுத்த முடிவு அது. தமிழ் மக்கள் அனுபவித்த அந்த அவலநிலை யிலும் கூட அரசு பாதை திறப்புக்கு இணங்கவில்லை. ஏனென்றால், குடாநாட்டை இராணுவம் கைப்பற்றிய பின்பு எசுமாளர்கள் (இராணுவம்) பாதையில் நிமிர்ந்து நிற்க, அடிமைகள் (தமிழர்கள்) தலைகுனிந்தபடி பயணம் போகும் காட்சியைக் காண அரசு காத்திருந்தது. அதே வேளை, கொலைக் கடலாக அன்று காட்சி தந்த கிளாஸிக் கடலில் கடற்புலிகள் ஆதிக்கம் பெற்று, மக்களின் படகுப் பயணத்திற்குத் துணையாக நிமிரத் தொடங்கியபோது, கிளாஸி இறங்குதுறையைப் பிடித்து (ஒப்பறேசன் யாழ் தேவி) கடற்பயணத்தையும் நிறுத்த இராணுவத் தலைமை முயன்றது.

ஆயினும், பூநகரித் தளத்தினுள் 'தவணா' புகுந்து அரைவாசிப் படைத்தளத்தை அழித்தொழித்ததுடன், படையினரின் சாவுச் செய்திகளைச் சிங்கள தேசத்திற்குக்கொடுத்து தமிழர் சேனையின் பலத்தை நிரூபித்த பின்னர்தான், சிங்கள மக்களிடம் மனமாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது; அந்த மாற்றத்தின் அலையில் உயர்ந்தவர்தான் இன்றைய ஜனாதிபதி.

இந்த வரலாற்றை மனதிற்கொண்டு, எமது மக்கள் ஒரு கேள்வியைத் தம்முள் கேட்டுப் பார்க்கவேண்டும். அதாவது, அன்று படையினர் இருக்கக்கூடியதாகவே பூநகரிப் பாதையைத் திறக்கச் சம்மதிக்காத படைத் தலைமை, இன்று திறக்கச் சம்மதிப்பது ஏன்.....? அது குடாநாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக புதிய அரசு செய்யமுடியும் ஒரு நல்லெண்ண முயற்சி என்று பதிலளிப்பீர்களானால், சிங்கள ஆளும் வர்க்கத்தின் சூட்சும அரசியலை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றதான் அர்த்தமாகும்.

அன்று குடாநாட்டிற்கு வேறு எந்தவித பாதையும் இல்லாத நிலையில், கிளாஸிப் பாதை ஒரு மரணப் பொதியாகவே இருந்தது. ஆனால்,

இன்று நிலைமை அப்படியல்ல. பணச்செலவு அதிகமாக இருந்தாலும்கூட, உயிர்ப் பயிற்சி லாத ஒரு சாதாரண போக்கு வரத்துப் பாதையாக கிளாஸிக் கடல் மாறிவிட்டது.

இந்த நிலையில் சிங்கள இராணுவத்தைப் பொறுத்த வரையில், இராணுவம் நிற்கத் தக்கதாக பூநகரிப் பாதையைத் திறப்பதும் ஒன்றுதான்; கிளாஸிக் கடல் நீரேரிபூடாக மக்கள் பயணம் செய்வதும் ஒன்றுதான். எனவேதான், பூநகரிப் பாதையால் மக்கள் பயணம் செய்ய தான் அனுமதிப்பதாக அரசு கூறுகின்றது; இதன்மூலம், 'மக்களுக்காகப் பாதை திறந்த புண்ணியவாளன்' என்ற நல்ல பெயரை உலகநாடுகளிடமிருந்து பெற்றுவிடலாம் என்றும் அரசு எண்ணுகின்றது. அதே நேரம், உளவியல் ரீதியாக வடதமிழீழ மக்கள் பெற்று வரும் உறுதிநிலையை வளர விடாமல் தடுக்கும் ஒரு கைங்கரியத்தையும் சிங்கள ஆளும் வர்க்கம் செய்ய விரும்புகின்றது.

திறந்துவிடுவதில், இரண்டு முக்கிய விடயங்களை அரசும் இராணுவத் தலைமை யும் சாதிக்கப் பார்க்கின்றன. வடதமிழீழ மக்கள் பெற்று வரும் உடையுறையை - அரசு மீதான எதிர்ப்புணர்வை - வளர விடாமல் தடுப்பது ஒரு நோக்கம். இரண்டாவது, தேவை ஏற்படும்போது, இதுவரை நிறைவேறாதிருக்கும் குடாநாடு மீதான ஆக்கிரமிப்புப் போரை விட்ட இடத்திலிருந்து தொடங்குவது.

பூநகரியில் இராணுவம் நிலை கொண்டிருக்கத்தக்கதாக ஒரு பாதை திறப்பிற்குப் புலிகள் இயக்கத்தின் ஒரு உடன்பாட்டைக் கண்டுவிட்டால், அரசிற்கு இன்னுமொரு நன்மை காத்திருக்கின்றது. அதாவது, புலிகள் இயக்கத்தின் அனுமதியுடன், இராணுவ கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தப் பகுதியில், தாக்குதல் பயிற்சி ஒரு படை முகாமைத் தொடர்ந்து பேணலாம். அப்படி ஒரு உடன்பாடு வந்தால், இரண்டாயிரம் போர் வீரர்கள்

னியா, வெலிஓயா முகாம்களைத் தாக்குவார்கள்; அத்துடன் திருக்கோணமலை - மட்டக்களப்பிலும் பெரிய தாக்குதல்களை மேற்கொள்வார்கள்" எனக் கூறியுள்ளார்.

குடாநாட்டிற்கும் வன்னிப் பெருநிலத்திற்குமான பிரயாணத்தைப் பொறுத்தளவில், புலிகள் இயக்கத்திற்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. இது எமது மக்களுக்குத் தெரியும்; சிங்கள இராணுவத்திற்கும் தெரியும். புலிகளின் விசைப் படகுகள் அரைமணியில் கிளாஸிக் கடலைக் கடந்துவிடுகின்றன என்பதை, உலகப் பத்திரிகையாளர்கள் கண்டு - அனுபவித்துச் சொல்லிவிடுகின்றார்கள். சங்குப்பிட்டிப் பாதைபூடாக வன்னிப் பெருநிலப்பகுதியின் ஓர் இடத்திற்குச் செல்வதற்கும், கிளாஸிக் கடலைக் கடந்து அதே பகுதிக்குச் செல்வதற்கும், புலிகள் இயக்கத்தைப் பொறுத்தளவில் ஒரேயளவு நேரமே எடுக்கும். அத்துடன், பூநகரிப் பாதை பூடாகக் கொண்டுசெல்ல வேண்டிய படையணிகளையும் படைக்கலங்களையும், கிளாஸிக் கடலூடாகவும் கொண்டுசெல்ல முடியும். பூநகரிச் சமரையிதற்கு உதாரணமாகக்கொள்ளலாம். நாக தேவன் துறையில் கடற்படை நிலைகொண்டிருக்கத்தக்கதாகவே, பல்லாயிரம் புலிவீரர்களையும் கணரக ஆயுதங்களையும் கிளாஸிக் கடலூடாகவே புலிகள் கொண்டுசென்று - வந்தனர். அத்துடன், "பூநகரிப் பாதை திறந்தவுடன் புலிகள் திருக்கோணமலையிலும் - மட்டக்களப்பிலும் பெரிய தாக்குதல்களை நடாத்திவிடுவார்கள்; அதனால்தான் பூநகரி முகாமை மூட மறுக்கின்றோம்" என்று இராணுவத் தளபதி புலம்புவது, உண்மையில் பொருந்தாத ஒரு சாட்டு. பொய் சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்லவேண்டும்! பூநகரி இராணுவ முகாமை முடினால், திருக்கோணமலையிலும் மட்டக்களப்பிலும் பாரிய தாக்குதல்களைப் புலிகள் செய்வார்கள் என்பது, வேடிக்கையாக இல்லையா?

இது ஒருபுறமிருக்கட்டும். "போரை இராணுவம் வியாபாரமாக்கப் பார்க்கின்றது" என்று, கடுமையான தொனியில் தனது இராணுவத்தையே குற்றம் சாட்டிய சந்திரிகா அர்மையார், எங்ஙனம் அதேபடையின் தளபதிகளை அழைத்து, பூநகரி முகாமை எடுக்கலாமா? விடலாமா? என ஆலோசனை நடாத்தியிருக்கமுடியும்! ஒன்றுக் கொன்று முரணான இந்த இரு செயல்களும் - சில அரசியல் அவதானிகள் கூறுவது போல - சந்திரிகா அம்மையாரின் அரசியல் முதிர்ச்சியின்மையைக் காட்டுகின்றதா? அல்லது தமிழர்கள் தேசிய இலாபத் தீர்ச்சியைப் பேரினவாதிகள் நோக்குவதுபோல, இராணுவக் கொண்டுசென்று சந்திரிகா அம்மையாரும் நோக்கத் தொடங்கியுள்ளார் என்பதைக் காட்டுகின்றதா?

இப்பொழுது நாங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும். பூநகரியில் இராணுவம் இருக்கத்தக்கதாகப் பாதையைத் திறப்பது தமிழ் மக்களுக்கு நன்மையக்குமா? அல்லது ஆபத்தாக முடியுமா? நிச்சயம் ஆபத்தில்தான் முடியும். ○

நது. அதாவது, அரசுப்படைகளுடன் சவால் விட்டபடி நடப்பெறும் கிளாஸிப் பயணம், சாதாரண மக்களுக்கு ஒரு மனவலுவையும் தங்கு நிலையற்ற தன்மையையும் ஊட்டிவருகின்றது; அத்துடன் அரசுக்கெதிரான ஒரு எதிர்ப்புணர்வும் மக்களிடம் - அவர்களை அறியாமலே - ஏற்பட்டு வருகின்றது இவையெல்லாம் சேர்ந்து தமிழீழ தேசாபிமான உணர்வையும் மக்களிடம் புகுத்தி வருகின்றது. இவ்விதம் சிங்கள அரசுக்கெதிராக தமிழர்களிடம் பெருகிவரும் உளவலுவை வளரவிடாது தடுக்க, சிங்கள அரசும் இராணுவத் தலைமையும் விரும்புகின்றது. இத்தகைய உள்நோக்கங்களுக்கு காகவும் பாதையைத் திறக்க அது விரும்புகின்றது.

இவ்விதம் இராணுவம் இருக்கத்தக்கதாக பூநகரிப் பாதை

ளால் பாதுகாக்கப்படும் இந்தப் படைத்தளத்தை ஒரு நிரந்தர இராணுவமுகாமாக என்னைக்கும் நிலைநிறுத்தி விட முடியும். இராணுவ ரீதியாக இந்த முட்டாள்தனத்தை புலிகள் இயக்கம் ஒருபோதும் செய்யமாட்டாது.

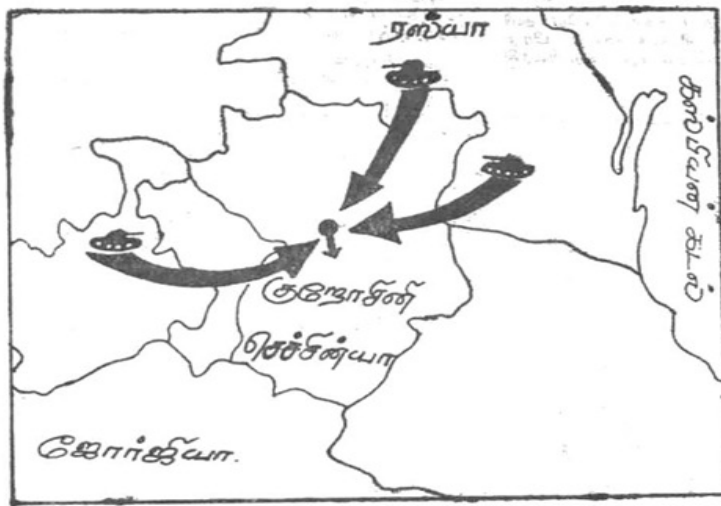
பூநகரி முகாமை அப்புறப் படுத்த அரசும் இராணுவத் தலைமையும் மறுத்துவருவ தற்குரிய உண்மையான காரணிகளை மேலே சொல்லி விட்டோம். ஆனால் அந்த உண்மைகளை மறைத்துவிட்டு இராணுவத் தலைமை கூறும் காரணங்கள் வேடிக்கையாக இருக்கின்றன. இதுபற்றி இராணுவத் தளபதி ஜெரி டி. சில்வா விளக்குகையில், "பூநகரி முகாமை முற்றாக எடுத்தால் அதைப் புலிகள் பாதையாக்கி, வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பினுள் புகுந்து மன்னார், வவு

செச்சினியா: ஒரு சிறிய தேசத்தின் விடுதலையுடனாக:

ரஷ்ய நாட்டின் தென்பகுதியிலுள்ள காக்கேசியப் பிராந்தியத்தின் ஒரு சிறிய குடியரசுதான் செச்சினியா. இது 10 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக்கொண்ட ஒரு தேசிய இனத்தைக் கொண்டது. ரஷ்ய சம்மேளனத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் செச்சினிய மக்கள் ஒரு விதத்தினர். தம்மைத்தாமே ஆளும் அரசியல் உரிமையைப் பெறுவதற்காக இம்மக்கள், ரஷ்ய வல்லரசுடன் ஒரு வீரமிகு விடுதலைப் போரை உறுதியுடன் நடாத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

குருவக் கரடியின் பிடியிலிருந்து நழுவிப்போக காக்கேசியப் பிராந்தியத்தின் ஒரு கண்டெவி துணிந்துவிட்டது. பத்து இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட சிறிய தேசமாகிய செச்சினியா தனது இறைமையைக் காக்க - பெரிய வல்லரசான ரஷ்யாவின் மேலாண்மைக்குள்விருந்து விடுபட - முடிவெடுத்த அரசியல்நிச்சிணையைப்ரைய அல்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

காலில்தானுள் புத்தம் ரஷ்யப் படைகள், மிகச்சலபமாக அதைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்திருந்தன. ஆயினும், ஆப்கான் போராளிகளான 'முஜாகுதீன்'கள் ரஷ்யத் துருப்புக்களைக்கெதிராக நடாத்திய கெரில்லாப் போர், 10 வருடம்வரை நீண்டிருந்தது; இறுதியில், முஜாகுதீன்களை நசுக்க முடியாது, 1989இல் ரஷ்யப் படைகள் ஆப்கானிஸ்தானைவிட்டுத் தோல்வியுடன் வெளியேறின. இவ்விதமே ரஷ்யாவின் தலைவிதி செச்சினியா

முன்னர் சோவியத்துனிவனின் ஓர் அங்கமாக இருந்த செச்சினியக் குடியரசு, 1991 ஆம் ஆண்டு தன்னை ஒரு சுதந்திர தேசமாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தது. செச்சினியாவின் தலைநகரான குரோஸ்னியில் இருந்த அரசு மாளிகையில், செச்சினியாவின் இடைக்கால அரசு இயங்கிவந்தது.

சுதந்திரப் பிரகடனத்தைக் கைவிட்டு, செச்சினிய வீரர்கள் ஆயுதங்களைக் கையளிக்கவேண்டும் என்று ரஷ்யா விடுத்த நிபந்தனையை அது, ஏற்க மறுத்தது. விளைவு - கடந்த டிசெம்பர் 11ஆம் திகதி, செச்சினியா மீது ரஷ்யப் படைகள் ஏவிடப்பட்டன.

ஆரம்பத்தில் ரஷ்யப் படைகளின் பிரதான இராணுவ இலக்காக, தலைநகர் குரோஸ்னியில் இருந்த அரசுமாளிகை விளங்கியது. சுமார் 40 நாள் கடும் சண்டையின் பின்னர் அரசுமாளிகையைக் கைப்பற்றிய அரசுபடைகள், மாளிகையில் பறந்துகொண்டிருந்த செச்சினியக் கொடியை இறக்கி, அங்கே ரஷ்யக் கொடியை ஏற்றிவைத்தனர்.

மரபுவழிப் போர்முறைமூலம் முழுச் செச்சினியப் பகுதியும் கைப்பற்றப்பட்டாலும், தொடர்ந்தும் ரஷ்யத் துருப்புக்களுக்கு எதிராக கெரில்லாப் போரைத் தொடர செச்சினியத் தலைவர் உறுதி பூண்டுகள்ளார்:

"ரஷ்ய - செச்சினியப் போர், ஆப்கான் - ரஷ்யப் போரைவிட அதிக காலம் நடைபெறப்போகின்றது" என, செச்சினியத் தலைவர் டூடேயோவ் கூறியுள்ளார்.

1979 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம், ஆண்டை நாடான ஆப்

ஷினும் முடிவடையும் என்பதே, அதிபர் டூடேயோவின் கருத்தாகும்.

1979 டிசெம்பர் திங்கள், ஆப்கானிஸ்தானின் காபூல் அரசு மாளிகையைப் பிடிக்க, ரஷ்யப் படைகளுக்கு 45 நிமிடங்களே தேவைப்பட்டிருந்தன. ஆனால் குரோஸ்னியில் இருந்த அரசுமாளிகையை (செச்சினியா) கைப்பற்ற ரஷ்யத் துருப்புக்களுக்கு, சுமார் 40 நாட்கள் தேவையாக இருந்தன. இந்த இரு வேறு சம்பவங்களையும் ஒப்பிடும்தோது, ரஷ்ய - செச்சினியப் போர் நீளப்போகின்றது என்ற செச்சினிய அதிபர் டூடேயோவின் கூற்றில், அர்த்தம் உள்ளதாகவே தோன்றுகின்றது.

அத்துடன், குரோஸ்னியைக் கைப்பற்றும், 40 நாள் போரில், ரஷ்யப் படைகள் 1160 போர் வீரர்களை இழந்துவிட்டன (இது 12,000 என செச்சினிய அதிபர் கூறியுள்ளார்). அதேவேளை, 10 வருடம் தொடர்ந்து நடந்த ஆப்கான் - சோவியத் போரில் மொத்தம் 13,000 சோவியத் வீரர்கள் பலியாகி இருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

செச்சினிய அதிபர் டூடேயோவ், சோவியத் விமானப்படைவின் ஒரு முன்னாள் தளபதி. இதேவேளை, ஆப்கான் - சோவியத் போரின் போது முஜாகுதீன்களின் இரகசிய இராணுவ நிலைகள் மீது நடந்த பல வான்வழித் தாக்குதல்களுக்கு இவர் தலைமைவகித்திருந்தார் என்பதும், இங்கு கட்டிக்காட்டத்தக்கது.

செச்சினியாவுக்கு எதிரான போரிடும் ரஷ்ய விமானப் படையின் பங்கு அதிகமாகவே உள்ளது. ரஷ்யாவின் தவின ஜெட் போர்

விமானங்கள், செச்சினிய வீரர்கள் 'இன்ரமிடியம் ரவைகளால்' கட்டிய 'வான் குடை' யை சுலபமாகப் பிடித்துக்கொண்டு, செச்சினியாவுக்குள் அழிவை விதைக்கின்றன. பாரிய அழிவைக் கொடுக்கும் 'கிளஸ்டர்' ரக குண்டுகளை ரஷ்ய விமானங்கள் தாராளமாக வீசுகின்றன. இதுவரையில் 30,000 செச்சினிய மக்கள், ரஷ்யாவின் வெடிமருந்துகளுக்குப் பலியாகிவிட்டனர் என்று டூடேயோவ் கூறியுள்ளார்.

சிறுவன் 'டேவிட்'க்கும் - இராட்சதன் 'கோவியாத்'திற்கும் இடையில் நடைபெறும் சண்டையே செச்சினிய - ரஷ்யப்போர் என மேலைநாட்டுத் தொடர்பு சாதனங்கள் வர்ணிக்கின்றன. செச்சினிய மக்கள் மீது மனிதாபிமானக் கமிவிரகம் காட்டும் மேற்கு நாடுகள், செச்சினியத் தேசியத்தின் அரசியல் உரிமை பற்றி, வழமை போலவே வாழ்நாட்களில்லை! செச்சினியா மீதான படையெடுப்பைக் கண்டிக்கும் அதேவேளை, ரஷ்ய அதிபர் யெல்சினின் ஜனநாயகத் தலைமைத்துவத்தைத் தாம் அங்கீகரிப்பதாகவே வெளியீட்டு, தமது இரட்டைத் தன்மையை மேற்கூலம் பறைசாற்றுகின்றன.

கொம்யூனிச பூதத்தைக் கொல்வதற்காக, சோவியத்துனிவன் என்ற சோசலிச இராச்சியத்தைக் கூறுபோட்டுப் பார்க்க, அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்கூலம் விரும்பியது; அது வெற்றிகரமாக நடந்தேறிவிட்டது. ஆனால் இப்போது (ஒரு அளவுக்கு மேல்), ரஷ்யா ப்ளவுபடுவதை அதே மேற்கூலம் வீசும்பவில்கலை. ஜனநாயகத்தைத் திரும்மணம் செய்துவிட்ட ரஷ்யாவில் அவை செய்த பிலியன் டொலர் கள் பெறுமதியான முதலீடுகளும், ரஷ்யாவின் பாரிய சந்தையுமே அதற்குப் பிரதான காரணம்; அதேவேளை, பிரிந்துபோக முயலும் செச்சினியா ஒரு இஸ்லாமியக் குடியரசு என்பதாகவும் இருக்கலாம். பிரிந்து செல்லும் இஸ்லாமியக் குடியரசுகள் ஒன்றிணைந்து இஸ்லாமிய உலகைப் பலப்படுத்தி விடலாம் என்ற அச்சம், மேற்கு நாடுகளிடம் நிறைய உண்டு. "கொம்யூனிச பேயைக்" கொன்று வெற்றிகண்ட மேற்கூலம் இப்போது, "இஸ்லாமியப் பூத

னத்திலுள்ள இன்னும் பல சிறிய தேசிய இனங்களும் பிரிந்துபோய் விடும் என்பது, ரஷ்யாவின் வாதம். ஏற்கெனவே 14 குடியரசுகளை ரஷ்யப் பேரரசு இழந்துவிட்டது. ஆயினும் செச்சினிய மீது ரஷ்யா காட்டும் கொடுமும் சிறிய தேசிய இனங்களைப் பிரிந்துபோகத் தூண்டுமா அல்லது தடுக்குமா என்பதை, செச்சினியாவில் இனிமேல் நடைபெறப்போகும் கெரில்லாப் போர் தீர்மானிக்கப்போகின்றது. அதேவேளை, செச்சினியாவில் நடைபெறப்போகும் கெரில்லாப் போர், அது அமைந்திருக்கும் காக்கேசியப் பிராந்தியத்தின் மற்றைய குடியரசுகளுக்கும் பரவல்களும் என்பது பல ரது எதிர்பார்ப்பு.

நிலைமை இப்படியிருக்க, ரஷ்யாவி் விருந்து பிரிந்துசென்ற குடியரசுகளும் முன்னாள் கொம்யூனிச நாடுகளும், ரஷ்யாவின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுவதற்காக, அமெரிக்கா தலைமையிலான இராணுவக் கூட்டணியான நேட்டோவில் சேர முயலக்கூடும் என்றும், ஐரோப்பிய அரசியல் அவதானிகள் எதிர்ப்புகூறுகின்றனர். உக்ரேன், செக் குடியரசு, சிலோவாக்கியக் குடியரசு, போலந்து, கங்கேரி என்பன அந்தப் பட்டியலில் முந்திக்கொள்ளும் நாடுகளாக மாறக்கூடும் என்பது அவர்களது கணிப்பு.

ஜார் வம்ச ஆட்சிக்காலங்களின் போது, ரஷ்ய நாட்டைச் சுற்றியிருந்த பல சிறிய தேசிய இனங்கள் ரஷ்யப் பேரரசுடன் பலவந்தமாக இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய ஒரு பலவந்த இணைப்புக்கு எதிராக, இதே செச்சினிய மக்கள், ஜார் மன்னரின் படைக்கு எதிராக 47 வருடங்கள் நடாத்திய கெரில்லாச் சண்டை (1817 - 1864) காக்கேசியப் பிராந்தியத்தையே அப்போது உலுக்கியிருந்தது!

"தாக்கு - மின்னாங்கு, யயத்திலும் பிழியிலும் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஓடமெடுக்கும்வரை - தாக்கு - மின்னாங்கு."

இதுதான், செச்சினிய மக்களின் முதாதையர்கள் 178 வருடங்களுக்கு முன், ஜாரின் படைகளுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்திய போர் முறைத் திட்டம். அன்றைய 47

மொன்று" உலகை மிரட்டப் புறப்பட்டுள்ளதாகப் பிரச்சாரம் செய்கின்றன.

நான்கு புறமும் நிலத்தால் சூழப்பட்ட செச்சினியாவில் இப்போது, 40,000 ரஷ்யப் படைகள் தறித்து நிற்கின்றன. செச்சினியாவை விட்டுக்கொடுத்தால், ரஷ்ய சம்மேள

வருடப் போரின் முடிவில், செச்சினியா முற்றாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டது இம்முறையும் அப்படி நடைபெறும்? அல்லது ஒரு நூற்றாண்டின் முன் செச்சினியா தான் பெற்றதை ரஷ்யாவுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்குமா? போறுத்திருந்து பார்ப்போம்! ○

பண்டா - செல்வா உடன்படிக்கை

கனத்தில் குறைந்தது : காலத்தால் பிந்தியது

சமஷ்டி முறையிலான அரசமைப்பின் கீழ், இலங்கையில் நிலவும் இனப்பிரச்சினை தீர்த்து வைக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்து கண்டிச் சிங்களவர், கரையோரச் சிங்களவர் மத்தியிலிருந்து 1920 களின் நடுப்பகுதியில் எழுந்தது. பிரதமரின் இலங்கையின் பிரதமராக இருந்த கரையோரச் சிங்களவரான திரு எஸ். பி. யூ. ஆர் டி. பண்டாரநாயக்கா, சமஷ்டி முறையிலான தீர்வு இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க அவசியமானது என்ற கருத்தை, 1926 ஆம் ஆண்டு, யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற, 'மாணவ கொள்கை' கட்டத்தில் உரையாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார். ஏறக்குறைய இக்காலகட்டத்தில் கண்டிவர் மாகாணசபையும் இவ்வாறான கருத்தினை முன்வைத்தது.

மேற்படி இரு பகுதியினரும் இலங்கையை மூன்று மாகாணங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்றும் கூறினர். அதன்படி கரையோரச் சிங்களவர் மாகாணம், கண்டிச் சிங்களவர் மாகாணம், தமிழர் மாகாணம் என அவை பிரிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்றனர். இவர்களைத் தீவின் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தின் தமிழர் மாகாணம் எனவும், ஏனைய கரையோரச் சிங்களவர்களை கரையோரச் சிங்களவர் மாகாணம் எனவும், மலையகத்தையும் அதனை அண்டிய பகுதிகளையும் கண்டிவர் மாகாணம் எனவும் இம்மூன்று மாகாணங்களும் பிரிக்கப்பட்டவேண்டும் என்று கூறினர்.

இதன் பின் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் தலைமையிலான சமஷ்டிக் கட்சி (தமிழரசுக் கட்சி), 1949 ஆம் ஆண்டு, சமஷ்டிக் கோரிக்கையினை முன்வைத்தது. 1956 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் பண்டாரநாயக்கா தலைமையிலான 'மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி' (எம். சி. பி.) பெரும்பான்மை ஆசனங்களைத் தென்னிலங்கையில் பெற்றதன்மூலம், பண்டாரநாயக்கா பிரதமரானார். தமிழ்ப் பகுதியில் செல்வநாயகம் தலைமையிலான சமஷ்டிக் கட்சி பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெற்றதன்மூலம், செல்வநாயகம் தமிழரின் தலைமையைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

பண்டாரநாயக்கா தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை 1956 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றினார். இதற்கு எதிராக சமஷ்டிக் கட்சி திருமலை யாத்திரை நடாத்தியது. மொழி உரிமையும் சமஷ்டி முறையிலான தீர்வும் கோரி, சமஷ்டிக் கட்சி திருமலையிற் கூடிய மாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. இது 'திருமலைத் தீர்மானம்' எனப்படும்.

திருமலைத் தீர்மானத்தை பண்டாரநாயக காவிற்கு அனுப்பிவைத்து, அதனை நிறைவேற்ற ஒரு வருடகால அவகாசம் அவருக்குத் தரப்படுவதாகவும் அவ்வாறு ஒரு வருடத்திற்குள் அதனை அரசாங்கம் ஏற்க மறுத்தால், அதற்கான கால அவகாசம் முடிவடைந்ததும் நேரடிப் போராட்டத்தில் ஈடுபடப் போவதாகவும் அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

ஒருவருட்கால அவகாச முடியில் மட்டக் களப்பில் சமஷ்டிக் கட்சியின் மாநாடு கூடியது. சத்தியாகங்கிரகப் போராட்டமே நேரடி நடவடிக்கை எனத் திட்டமிடப்பட்டது. இந்த நேரடிப் போராட்ட நடவடிக்கையைக் கண்டு பண்டாரநாயக்கா அச்சமடைந்தார். தென்னிலங்கையில் இடதுசாரிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து கொழிற்சங்கம், திரு. தொண்டமான் தலைமையிலான தொழிற்சங்கமும் திடீர் திடீர் என வேலைநிறுத்தங்களில் குதிக்கத் தொடங்கிய காலம்தான். பிரித்தானிய தளங்களை நீக்கியதன்மூலமும், அந்நிய கொடும்பலிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கத் தொடங்கியதன்மூலமும், மேற்கூலிகள் அச்சுறுத்தலுக்கும் நெருக்கடிக்கும் பெரிதும் உட்பட்ட காலம்தான். தேசிய மயமாக்கற் கொள்கைகளினால் உள்நாட்டு முதலாளிகளினது கரும் எதிர்ப்பிற்கு உள்ளாகிய காலம்தான். கிறிஸ்தவ மத மிஷனரிக் கல்லூரிகளின் சம்பந்தமான கொள்கையினால் மிஷனரிகளின் எதிர்ப்புக்கு உள்ளாக காலம்தான். மேலும் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ஒரு கூட்டரசாங்கம் என்ற வகையில், அந்தக் கூட்டுக்குள் கொள்வினாவுகள் ஏற்பட்ட காலம்தான். லங்கா சமசபாஜக் கட்சித் தலைவர் லிபி குணவர்த்தனாரை எதிராக அரசாங்கத்துக்குள்ளும் புறமும் முரண்பாடுகள் பெரிதும் ஏற்பட்ட தொடக்க காலம்தான். பண்டாரநாயக்காவின் தேர்தல் வெற்றிக்குக் காரணமான 'எக்ஸ்ப் பிக்கு ரெகூஸ்' பண்டாரநாயக்காவிற்கு பெரிதும் நெருக்கடிக்களைக் கொடுக்கத்தொடங்கிய காலம்தான். மேலும் அமைச்சர் அனிடேயே கூடுப்பொறுப்பின்மையும, ஓர் அமைச்சரை இன்னொரு

அமைச்சர் வெளிப்படையாகப் பொதுக்கூட்டங்களில் சாடும் நிலையும் வளர்ச்சி அடைந்து, நாற்புறமும் குழப்பங்களாலும் கொந்தளிப்புக்களாலும் தான் குழப்பம் இக்காலகட்டத்தில், தமிழ் மக்கள் பக்கத்திலிருந்தும் நேரடிப் போராட்டம் எழுந்தால் அதுவும் சேர்ந்து பாரதூரமான வீழ்ச்சியைக் கொண்டு வந்துவிடுமென பண்டாரநாயக்கா அச்சமடைந்த குழுவில், ஒரு வருடகால அவகாசம் முடிவடையும் இறுதிக்கட்டத்தில், செல்வநாயகத்துடன் ஓர் உடன்பாட்டிற்குத் தயாரானார்.

நேரடிப் போராட்டம் வெடிக்கப்போகின்ற தென நார்புறமும் எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்த கடைசி நிமிடத்தில், பண்டாரநாயக்கா செல்வநாயகத்தைப் பேச்சுவாரித்ததைக்கு அழைத்தார்.

கைச்சாத்திடப்பட்ட 'பண்டா - செல்வா உடன்படிக்கை'யின் முன்னுரையான 'அ' பகுதியில், பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"உரையாடலின் தொடக்கத்திலேயே தமிழரசுக் கட்சியின் சில கோரிக்கைகளைப் பிரதமர் ஏற்புத சாத்தியமற்றதென்பது தெளிவாகியது.

சமஷ்டி அரசியல் அமைப்பையே, பிரதேச சுயாட்சியையே ஏற்படுத்துவது பற்றிப் பேசுவோ அல்லது உத்தியோக மொழிச் சட்டத்தை அழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவோ அரசாங்கத்தின் நிலையில் இயலாது எனப் பிரதமர் கூறினார்." (பகுதி 'அ', இரண்டாம், மூன்றாம் பத்திகள்).

1926 ஆம் ஆண்டு, சமஷ்டியே ஒரேயொரு தீர்வு என்ற கருத்தினை முன்வைத்திருந்த பண்டாரநாயக்கா, தற்போது அதுபற்றிப் பேசமுடியாது என்று அக்கோரிக்கையை மேற்கண்டவாறு நிராகரித்தார். இதைத் தொடர்ந்து,

"இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி தனது அடிப்படைக் கொள்கைகள், நோக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் கைவிடாத வகையில், ஓர் இடைக்கால ஒழுங்குக்கு வர இயலுமா என்பதை ஆராயும்பேயின் பின் எழுந்தது." (பகுதி 'அ', 4 ஆம் பத்தி).

அப்போது தமிழரசுக் கட்சியானது, பண்டாரநாயக்கா சமர்ப்பித்த ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தினைப் பரிசீலனை செய்யத் தயாரானது; உடன்படிக்கையில் அப்பகுதி பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

"அரசாங்கத்தின் பிரதேச சபைகள் மசோதாவை ஆராய்ந்து, அதன்கீழ் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி கருத்திற்கொண்டிருக்கும் சில விடயங்களை நியாமமாக உள்ளடக்கக்கூடியதாக ஏற்பாடுகள் செய்ய இயலுமா என்று பார்க்குமாறு பிரதமர் ஆலோசனை கூறினார்." (பகுதி 'அ', 5 ஆம் பத்தி).

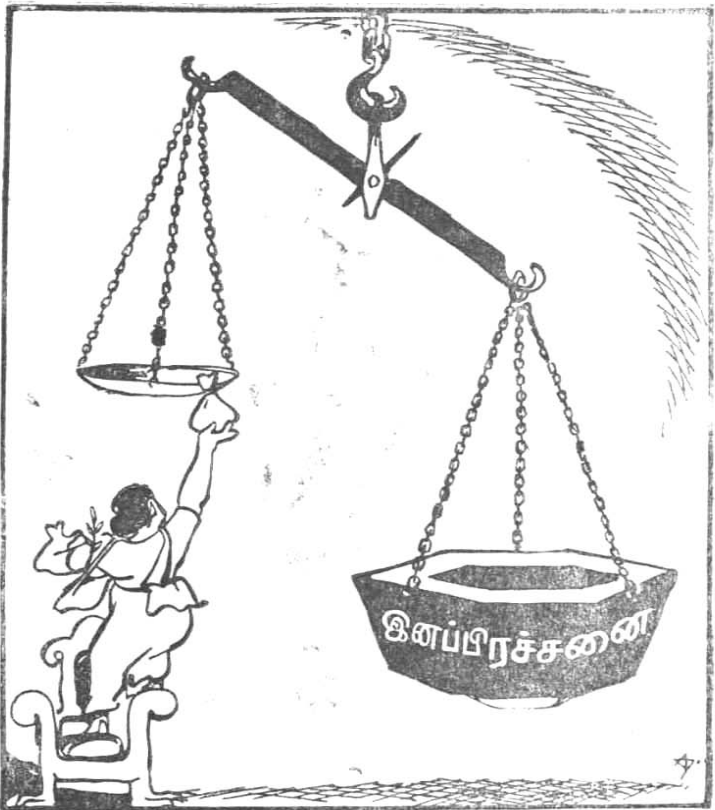
பிரதமரின் நிலையை உத்தேசித்து இடைக்கால ஏற்பாடாக ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வரத் தமிழரசுக் கட்சி தயாரானது. தமது கோரிக்கையின் ஒருபகுதி என்ற வகையில் இதனை ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடாகத்தான் தமிழரசுக்கட்சி கருத்திற்கொண்டதென்பதையும், தமிழரசுக் கட்சியின் அக்கருத்தினை ஏற்று "இடைக்கால ஒழுங்கு" என்று கூறித்தான் பண்டாரநாயக்கா கைச்சாத்திட்டதையும் இங்கு பெரிதும் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும். அதாவது, தமிழ் மக்

களின் தேவைக்கு இது போதாது என்பதுதான் இங்கு "இடைக்கால ஏற்பாடு" என்பதன் அர்த்தமாகும்.

உடன்படிக்கையில் "இடைக்கால ஒழுங்கு" என்ற தலைப்பின் கீழ் வரும் முதலாவது பத்தியில் "..... பிரதமரின் நிலையை உத்தேசித்து இடைக்கால ஏற்பாடாக ஓர் உடன்படிக்கைக்கு வந்தனர்" (தமிழரசுக் கட்சியினர்) என்று கூறப்பட்டுள்ளதனை அவதானிக்கலாம்.

பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடாக உடன்படிக்கையின் பல இடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளதையும், அதனை ஏற்றுப் பண்டாரநாயக்கா கைச்சாத்திட்டுள்ளதையும் அவதானிக்கலாம். சமஷ்டிக் கோரிக்கையினை முன்வைத்த தமிழரசுக் கட்சியானது, பண்டா - செல்வா உடன்பாட்டை ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடென்று திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தியுள்ளதையும், பண்டாரநாயக்கா அதனை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதையும் இந்த சிறப்பாகவும் முக்கியமாகவும் அவதானிக்கவேண்டும்.

மேலும் இவ் உடன்படிக்கையானது ஒரு கொள்கை வரைவே தவிர, திட்ட வரைவு அல்ல.

அதாவது, இரு தலைவர்களுக்கும் இடையில் ஒரு பொதுவான கொள்கை உடன்பாடு எட்டப்படட்டு அதன் அடிப்படையில் அதற்கான திட்டவரையறை பின்பு வகுக்கப்படுமென உடன்பாடு காணப்பட்டிருந்தது.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியாக தமிழ்ருத்தல், வடக்கு - கிழக்கில் பிராந்திய சபைகளை அமைத்தல் எனும் இரண்டு விடயங்களுமே உடன்பாட்டின் தலையாய அம்சங்களாகும்.

இதன்பிரகாரம் வடமாகாணம் ஒரு பிராந்திய சபையாகவும், கிழக்கு மாகாணம் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சபைகளாகவும் அமையும்.

"மாகாண எல்லைகளையும் தாண்டி இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட பிரதேச சபைகள் இணைவதற்குச் சட்டத்தில் விதி இடம்பெறும்." (பகுதி 'அ', 3).

தமிழ் மக்கள் தமக்கெனத் தொடர்ச்சியான நினைப்பாற்றைக் கொண்டுள்ள ஒரு தனித்துவமான

கொங்கிரஸ் கட்சிக்குள் தீவிர நெருக்கடி

இந்திய தேசிய அரசியலில் கொந்தளிப்பு!

இந்தியாவின் ஆளும் கட்சியான கொங்கிரஸ் கட்சிக்குள் பலத்த நெருக்கடி தோன்றியுள்ளது. அதன் தலைவர் பி. வி. நரசிம்ம ராவுக்கு எதிராக கொங்கிரஸின் மூத்த தலைவர்களில் ஒருவரான அர்ஜுன்சிங் செய்த கலகமும், அதைத் தொடர்ந்து பிரதமர் ராவின் உத்தரவின்பேரில் அவர் கட்சியைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டதும், கொங்கிரஸ் கோட்டையில் ஒரு புயலை ஏற்படுத்திவிட்டன. பிரதமர் நரசிம்மராவுக்கும் அர்ஜுன்சிங்கிற்கும் இடையேயான முரண்பாடு, ஒட்டமுடியாத அளவுக்கு பிளவுபட்டுவிட்டது இப்பிளவு கொங்கிரஸ் கட்சியை பெருமளவுக்குப் பலவீனப்படுத்தும் என்பது, அரசியல் அவதானிப்பது கணிப்பு. இந்த இருவருக்கும் இடையேயான முரண்பாட்டிற்கு பல்வேறு அரசியல் காரணிகள் சொல்லப்பட்டாலும், கொங்கிரஸின் தலைமைப் பதவியைக் குறியாகக் கொண்டதாகவே அது இருக்கின்றது என்பது வெளிப்படை.

தமிழ்நாட்டின் சிறப்பெரும்புதூரில் ராஜீவ்காந்தி கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, எவருமே எதிர்பார்க்காத நிலையில், இந்தியாவின் பிரதமராக நரசிம்மராவின் அவர்கள் பதவியேற்றுக்கொண்டார். அவர் பிரதமராகப் பதவியேற்ற சில மாதங்களுக்குள்ளேயே, அவருக்குப் போட்டியாக, மனிதவளத்துறை அமைச்சர் அர்ஜுன்சிங்கும் அப்போது பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்த சரத்பவாரும் காய்களை நகர்த்தத் தொடங்கியிருந்தனர். ஆயினும், இடையில் மகாராஷ்டிர மாநிலத்தின் முதல்வராக சரத்பவாரும் பதவியேற்றுக் கொண்டதைத் தொடர்ந்து, தலைமைப் போட்டியிலிருந்து அவர் ஒதுங்கியிருந்தார். ஆனால் அர்ஜுன்சிங் அவ்வப்போது நரசிம்மராவுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்திக்கொண்டே இருந்தார்.

அண்மையில், இந்தியாவின் தேன் மாநிலங்களில் நடந்த சட்டசபைத் தேர்தல்களில் கொங்கிரஸ் கட்சி படுதோல்வியைச் சந்தித்தவுடன், இந்த மோதல் உச்சகட்டத்திற்குச் சென்றது. கட்சியின் தலைமைப் பதவியை நரசிம்மராவின் வீட்டு விலகவேண்டுமென, அர்ஜுன்சிங் குழுவினர் வழிமுறைகளை வந்தனர். 1996 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றிருக்கும் இந்திய நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போது, வெற்றியின் பாதையில் கொங்கிரஸை வறியாக்கும் திறமை நரசிம்மராவுக்கு இல்லை என்பது, அர்ஜுன்சிங் குழுவினரின் உறுதியான வாதம்.

நரசிம்மராவின் உறுதியான வாதம்.

இந்த வாதம், இப்போது பெரிதாக எடுபடாவிட்டாலும், இம்மாத இறுதியில் ஆறு வட இந்திய மாநிலங்களில் நடைபெறவிருக்கும் சட்டசபைத் தேர்தல்கள் நரசிம்மராவின் தலைவிலிருந்து தீர்மானிப்பதாக அமையும் என்பது, அரசியல் நோக்கங்களது கருத்தாகும்.

நரசிம்மராவுக்கு எதிரான தலைமைப் போட்டியில், திருமதி சேனி யாசாந்தியின் ஆதரவு அர்ஜுன்சிங்கிற்கே இருப்பதாக, இந்தியச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. திரைமறைவு அரசியலில் இருந்தாலும் சோனியாகாந்தியின் வார்த்தைகளுக்குக் கொங்கிரஸ் தலைவர்களிடமிருந்து வரக்கூடிய இடம் சோனியாகாந்தியின் குடும்பம் தொடர்பாக நரசிம்மராவ் காட்டிவந்த அசமந்தப் போக்கால் அறிபுத்தி அடைந்திருக்கும் அவர், அர்ஜுன்சிங்கிற்கு உதவுவார் என்பதே பரதது எதிர்பார்ப்பு.

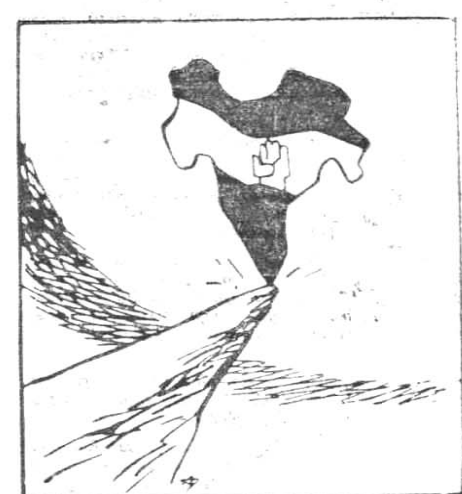
64 வயதாகும் அர்ஜுன்சிங் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மாநிலமான உத்தரப் பிரதேசத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தவர். இவர் ஒரு நேரு குடும்ப விசுவாசி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று 47 வருடங்கள் முடிவடைந்துவிட்டன. இந்த 47 வருடங்களிலும் சுதந்திர இந்தியாவின் 36 வருடங்களை, நேரு-இந்திரா-ராஜீவ் என்ற நேரு குடும்பமே ஆண்டுவந்தது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. 1991 ஆம் ஆண்டு, தேர்தல் பரப்புரை ஒன்றின்போது, தமிழ்நாட்டில் வைத்து ராஜீவ் குணத்தாக்குதல் ஒன்றில் கொலை செய்யப்பட்டதை அடுத்து, நேருவம்ச ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது; நேருவம்ச ஆட்சியின் முடிவைத் தொடர்ந்து, இந்திய ஆளும் வர்க்கமான பிராமணியத்தின் வலுவும் பலவீனப்பட்டுத் தொடங்கியுள்ளது.

பிரதமர் ராவின் பதவிக்கு ஆபத்து வந்ததைத் தொடர்ந்து, அண்மையில் இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும் கேள்விக் குறிய ஒன்றாக மாறிவிட்டது. ஆட்சியாளர்கள் மாற்றமடையும் பொருளாதாரக் கொள்கை இனி மாறப்போவதில்லை என, இந்திய பொருளியல் நிபுணர்கள் கருத்துக் கூறியுள்ளனர். ஆயினும் அர்ஜுன்சிங், திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையில் உள்ள பல உடையங்கள் இந்திய நலனுக்கு எதிராக இருக்கின்றன என, பகிரங்கமாகக் குரல் கொடுத்துள்ளார்.

நரசிம்மராவின் தலைமைப் பதவியை அர்ஜுன்சிங் தட்டிப்பறித்துக்கொண்டாலும் கூட, கொங்கிரஸ் கட்சியை ஒன்றிணைத்து, ஒரு பலமான தலைமையைக் கட்சிக்கு அவர் கொடுப்பாரா என்பது கேள்வியாகவே இருக்கின்றது. ஏனெனில், நேரு வம்சத்தின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, மாநிலவாரியான தேசியவாதிகள் வேகம்பெறத் தொடங்கிவிட்டன. இதனால், முன்னரைப்போல இந்திய பிராமணியத்தின் சின்னமாகிய கொங்கிரஸ் கட்சி, தேசிய அளவில் நிலையான ஆட்சியைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு பலமான கட்சியாக விளங்குவது கடினம் என, அவதானிகள் கருதுகின்றனர்.

இந்திய மத்திய அரசின் ஸ்திரத்தன்மைக்குப் பங்கம் நேர்ந்து விட்ட இந்த வேளையில், ஆளும் வர்க்கமான இந்தியப் பிராமணியத்திற்குத் தோல்லை கொடுத்து வந்த வடஇந்தியத் தேசிய இனங்களான காஷ்மீரியும், பஞ்சாபியும் தங்களுக்குள் கைகாட்டித்துக்கொள்ள எடுத்துக்கும் முடிவு, பிராமணியத்தைக் கவலைகொள்ளவே செய்யும். காஷ்மீரின் இளந்தலைவர் சயம் அவர்கள், ஜனவரி மாதப் பிற்பகுதியில் பஞ்சாபுக்கு விஜயம் செய்து, பொற்கோவிலில் வைத்து பஞ்சாப் மதத் தலைவர்களைச் சந்தித்து, மத்திய அரசுக் கொடூரக் கருத்துக் கூறியுள்ளார். இந்திய மத்திய அரசை விளித்து, "ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிராக இரு தேசிய இனங்களும் இணைந்து போராட்டவேண்டும்" என்று அறைகூவல் விடுத்துள்ளார். பஞ்சாபிய மதத் தலைவர்கள், முஸ்லிம் தலைவரான சாபுக்கு பொற்கோவிலில் வைத்து உயர்ந்த செளரீப்பையும் வழங்கியுள்ளனர். இரண்டு தேசிய இனங்களும் நடைத்திவரும் தனிநாட்டுக்கான விடுதலைப் போரில், மதமும் மதத் தலைவர்களும் வகிக்கும் பங்கு மிக அதிகமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பஞ்சாபியும் காஷ்மீரியும் இந்திய உட்கண்ட அரசியலில் ஒரு புது அத்தியாயத்தைத் தொடக்கிவைத்துள்ளன. அதாவது, மத்திய அரசுக்கு எதிராக சுதந்திரம் வேண்டிப் போராடும் தேசிய இனங்களின்

இணைந்த போராட்டத்திற்கு இது கட்டியும் கூறுவதுபோலுள்ளது. இதேவேளை, தமிழீழ தேசியத்தின் வளர்ச்சிகளும் இந்திய அரசு அஞ்சும் போக்கும் பெருகுகின்றன. 'தமிழாருய்ச்சி மாநாட்டில்' பங்குபற்றத் தமிழ்நாடு சென்ற தமிழ் அறிஞர்களை நாடுகடத்திய செயல், அதனையே காட்டுகின்றது. தமிழ்த் தேசிய நெருப்பு தமிழீழத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டிலும் பரவிவிடும் என்று, இந்தியப் பிராமணியம் அஞ்சுகின்றது.

நேருவம்ச ஆட்சியின் முடிவுடன் பலவீனப்பட்டுப்போயுள்ள கொங்கிரஸ் கட்சியாலோ அல்லது இது அடிப்படையாகக் கட்சியான பா. ஜ. கட்சியாலோ இனிமேல் இந்தியாவுக்கு உறுதியான ஆட்சியினை வழங்க முடியும் என்று எதிர்பார்க்க இயலாது. அதேவேளை, பிராமணிய ஆதிக்கத்தையும் அதன் அடக்குமுறையும் எதிர்த்தபடி மாநிலவாரியான தேசியவாதங்கள் தடைபெடுக்கும் சாத்தியமும் முன்னெவிட அதிகத்துள்ளது. எதிர்கால இந்தியா சந்திக்கப்போகும் பிரச்சினைகளும் அமைதியின்மையும் தென்னாசிய அரசியலில் பிரளயங்களை ஏற்படுத்தலாம். அதற்குரிய அறிகுறிகள் இந்தியாவிலும் சரி, இந்தியாவுக்கு வெளியிலும் சரி தெரியத் தொடங்கிவிட்டன!

பண்டா - செல்வா...

தேசிய இனம், ஒரு தேசிய இனத்திற்கு அதன் பிரதேச ஒருமைப்பாடு அடிப்படையானது. பண்டா - செல்வா உடன்பாடு இந்த பிரதேச ஒருமைப்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்பதற்குக் கவலை. ஆனால் விரும்பினால் இணையலாம் என்றொரு ஏற்பாடுண்டு இருக்க இணையலாம் என்பது ஒரு நிபந்தனை. இங்கு பிரதேச ஒருமைப்பாட்டிற்கு நிபந்தனை வைப்பது தவறானது. இலங்கை இந்திய உடன்பாடு பிரதேச ஒருமைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளாது; அதற்கு சர்வஜன வாக்கெடுப்பும் இணையலாம் என்றொரு நிபந்தனையை விதித்துள்ளது. இந்த நிபந்தனைகள் சிங்கள ஆட்சியாளருக்குச் சாதகமான பல உள்நோக்கங்களையும் சூழ்ச்சிகளையும் கொண்டவை. ஒன்றாய் இருக்கும் தமிழ்ப் பிரதேச முழுமையைப் பிரித்து விட்டு இணைவுபற்றிக் கதைக்கிறார்கள் இங்கு 'இணைவு' என்பது அல்ல பிரச்சினை; 'பிரித்தல்' என்பதுதான் பிரச்சினை. எனவே, தமிழ்ப் பிரதேசம் பிரிக்கப்படாத ஒரு முழுமையான அலகாகவே சிந்திக்கப்படவேண்டும்.

பதவிக்கு வந்த பின்பும் ஒரு கருத்தை நாக்காகக் கூறிவருகிறார். "புதிய எல்லை நிர்ணயம்" என்பதன்மூலம் அவர் ஒரு நாக்கான திட்டத்தினைக் கூறுகிறார். இதன்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களவர் வாழும் பகுதி வெட்டப்பட்டு அயலினர் சிங்களப் பிரதேசங்களுடன் இணைக்கப்படும்; இவ்வாறு முஸ்லிம் பகுதியும் வெட்டி எடுக்கப்படும். கிழக்கு மாகாணத்தின் எஞ்சிய பகுதி வடமாகாணத்துடன் சேர்க்கப்படும். இதவே சந்திரிசாவின் உத்தேசத் தீர்வு போலத் தெரிகின்றது. நாடாளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலுக்கு முன் சந்திரிகா திரு. காயினி தில நாயக்கவுடன் கூட்டாக இருந்த காலத்தில், மேற்படி திட்டம் வரையப்பட்டதாக, 'கவுண்ட் பொயிஸ்' எனும் சஞ்சிகை கருத்து வெளியிட்டிருந்தது.

கிழக்கு மாகாணத்தை இரண்டிற்கு மேற்பட்ட அலகுகளாகப் பிரிக்க பண்டா - செல்வா உடன்பாடு வழிவகுக்கின்றது ஆனபடியால் தான் பண்டா - செல்வா உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் விரிவாக்கப்பட்ட தீர்வு எனும் கருத்தை சந்திரிகா கூறுகிறார். பண்டா - செல்வா உடன்பாட்டிற்குக் கிழக்கு மாகாணத்தின் எந்தொரு பகுதியையும் சிங்களப் பகுதிக்கு

டன் இணைக்க ஏற்பாடிடலை. ஆனால் இப்புதிய எல்லை நிர்ணயம் என்பதன்மூலம், பண்டா - செல்வா உடன்பாட்டில் அலகுகளைக் பிரிக்கப்பட்ட சில அலகுகளைச் சிங்களப் பிரதேசங்களுடன் இணைக்க சந்திரிகா முயல்கிறார்; இதுவரை காலம் முன்வைக்கப்பட்ட எந்தவொரு திட்டத்தையிடவும் இதுபாதகமானது.

விடுதலைப் புலிகளாலும் தமிழ் மக்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தை விடவும் இந்த விடயத்தில் இது, பாதகமான அம்சத்தைக் கொண்டுள்ளது. இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் கிழக்கு மாகாணத்தை ஓர் அலகாக வைத்திருந்தது. அத்துடன் கிழக்கு மாகாணத்தின் எப்பகுதியும் சிங்களப் பகுதிக்குடன் இணைவதற்கு அதில் இடம் இருக்கவில்லை.

தமிழ் மக்களின் முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்று திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றம். இன்று சிங்களவர் வாழும் கிழக்கு மாகாணப் பகுதி என்பது 1948 ஆம் ஆண்டின் பின்பு நிசுந்த சிங்களக் குடியேற்றங்களிடம் உருவானதாகும். மேலும் அன்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பண்டா - (15 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழம் -

இது தனித்த ஒன்றுதான்; பிரிந்த இரண்டின் சேர்க்கையல்ல.

ஒரே இனம், ஒரே மொழி, ஒரே நிலம், ஒரே வானம், ஒரே கடல் - ஒரு தமிழீழம்; தமிழீழம் தனியொன்றே அல்லாமல், இருவேறு துண்டு களின் கூட்டல்ல.

வலிப்புரக்கோயில் மணற்காட்டில் - அவைகளாய் விழுந்து உலகையோடு எழுதின இந்துளா ஆழி, 'எங்கக் கடல்' என்றால் - 'குமண'க் கரையின் மணலில் உருண்டு. கண்களை எரித்துச் சகம் விசாரிப்பது... 'எங்கோடது!' தான்; 'கருவேலன் காட்டு' ஒரத்திற் மோதி பாளையோடு கூறாமல் திருக்கையும் தருவது, 'நம்மடது'தான் - தமிழீழம் ஒன்றுதான்!

'வாளேந்திய சிங்கம்' தானேந்தும் வானால் தண்டாக்கிப் போட்ட பின்பு, கட்டாகச் 'சங்கம்' அமைக்க - இது சோவியத் சாம்ராஜ்யமும் அல்ல; துருக்களாகிப் பின்பு படுத்தி சீரழித்துச் சிதைத்துவிட்ட - இது 'பொஸ்னியா'வும் அல்ல.

'கரந்தனா'நிலில் - கால் நனைத்துக் கொண்டு தமிழீழம் என்றால், வரண்டுபோய்க் கிடக்கின்ற 'வழுக்கியாறும்' தமிழீழத்தான். மன்னாரை ஈரமாக்கும் 'பறங்கியாறும்' அது தான் - 'மண்ணாறும்' எங்கெதோதான்!

இலங்கையில் - ஆசிரியக் கண்டத்தின் தெற்கே, இந்துமா சமுத்திரத்தின் தாலாட்டில் மிதக்கும் அந்த மாங்காய் வடிவச் சிறு தீவில் -

அதன் - வடமேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு, கிழக்கு, தென்கிழக்கு பிரதேசங்களில் - தமிழர் 20, 000 சதுர கிலோமீட்டர் நிலப்பரப்பு; தமிழர் மூலாதையின் வியர்வை களைந்த 23, 000 சதுர கிலோ மீட்டர் கடற்பரப்பு; இவற்றின் மேலாக கூரையாய் வீரியும் தமிழர் சரித்திரத்தின் மூச்சுக் கலந்திருக்கும் வான்பரப்பு இந்த மூன்றுக்கும் ஒரே பொயர், அதுதான் தமிழீழம்.

வடக்கையும் கிழக்கையும் "இணையக் கூடாது! இணைக்கக்கூடாது!" என்று கொழும்பிலிருந்து தத்திக்காண்டிருக்கின்றார்கள். அது எமக்குப் புரிபடும் இல்லை; புரிந்துகொள்ள நாம் விரும்புவும் இல்லை; விருமபுவெப்பிய அவசியமும் இல்லை. ஏனெனில், "இணையப்பு" அல்லவே எமது பிரச்சினை. தமிழீழத்தை (வடக்கையும் கிழக்கையும்) 'பிரிக்கக்கூடாது' என்பதுவே எமது பிரச்சினை. தேசம் பிரிக்கக்கூடாது, யாழும் பிரிக்கவேக்கூடாது என்பதற்காகக் பல நாங்கள் செத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; விடவே மாட்டோம்!

ஓரங்களில் அரிக்கப்படாத - நடுவில் பிரிக்கப்படாத - நிறைவு குறைக்கப்படாத, உருக் குலைவற்ற தமிழீழத்தை மீட்டடுத்தும், தமிழீழனின் சுதந்திர தனியரசைப் பிரகடனப்படுத்தும் வரை, விடவேமாட்டோம்!

கொக்குவில் புயலாகும்; கொக்குத்தொடுவாய் களமாகும்; கொம்மாந்துறை அளவாகும்; தன்யரசு எம்காகும் வரை தமிழீழம் பேராகும். பலாவி விதியிலிருந்து புணானை விதியாக விடுத்தலைப்போர் நீளும். புவி ஆளும் கொடிய எங்கள் நிலம் ஆளும் நான்வரை போர் நீளும்! போர் நீளும்! விடவேமாட்டோம்.

தேசத்தை மீட்கும் இன்றைய போரிட்தென்னை வீரர்கள் வடக்கில் அளிவகுத்துள்ளார்கள்; எல்லைகள் கீழும் நாணைய போரில், வடபுல வீரர்கள் தெற்கில் வேலிபோடுவார்கள்.

தமிழீழம் ஒன்றேதான் - ஒரு நாடு; ஒரு கொடி; ஒரு தலைவன்.

ஒரு ஆவணி மாதத்து அதிகாலை. கச்சான் காற்றின் மெல்லிய வகுடல். வைகறைப்பொழுதில் சூரியக் குளியல். எழுவாய்கரையின் உள மெல்லாம் உற்சாகம். சாளைவகரைத் தோளிகளில் கரை திரும்பிக்கொண்டிருந்தது தேசத்தின் மீள வ சமூகம். "பெரியாய் போயிட்ட வேணும் குமார்..... கச்சான் வலுத்து தென்டா முறகா தண்டு அவிக்கிறது கல்லடா போயிட்டும்....." இவ்விரண்டு ஆட்கள், சிலதண்டுகொண்டே படித்தெடுத்த மீன்கள்; கரை நோக்கிய வள்ளங்கள்.

பதினென்று வயதேயான இளம் பராயம்; தேவைக்கும் அதிகமாகத் துளியும் பெருக்காத தேகம்; தோள்கள் திரண்டு, நெஞ்சு அகன்று, இடுப்பு ஒடுங்கி, கால்கள் வலுத்து - உடலை வகுத்தி வருத்தி உழைத்தகால் இறுக்கமாயி வழுமுனி; சருள் சருளாகப் படரும் தலை முடிசின்; முழு நிலவாக ஒளிகும் முகம்; சதா புசனைக்கும் கண்களின் ஆழத்தில் உற்றுப் பார்த்தால் மட்டுமே தென்படும், அந்த சோகத்தின் மெல்லிய கீழல். நெற்றியில் சிந்தனையின் குருக்க வரிகள். துடுப்பை வலித்து வலித்து

நிலையான நினைவாகிச் சென்றோன்

நினைவோடு தமிழீழம் வெல்வோம்.

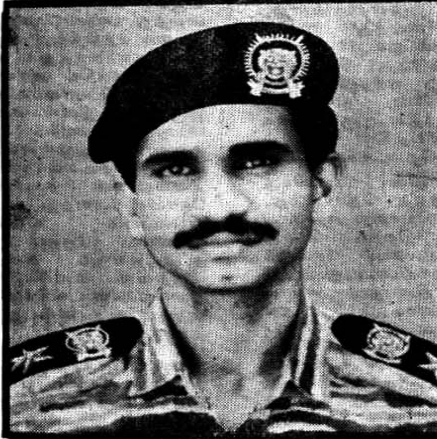
குமார் நிமிர்ந்து நிலத்தைப் பார்த்தான். மேற்புறத் தொகுவானில், 'குடும்பிமலை'யும் தெரிப்பிக்கல் 'ஆம் பனிமூட்டங்களிலூடு மெச்சிய நில முகங்களாய்... கண் குளிர்ந்த காட்சி.

தோணி கரையொதுங்கியது கடலுக்குள் இறங்கியவன் குனிந்து வளத்திலும் தண்ணீரிலும் தொட்டு இரண்டு கைகளையும் நெஞ்சில் வைத்து கண்களை மூடினான். வலைகளை இழுத்து, படிகுந்த மீன்களை எடுத்து, கூடையில் நிறுத்து, விலைபேசி..... கச்சான் பலமாக ஊதத் தொடங்கிற்று. இரவு தெரழிலுக்குப் போய் வந்தவர்கள் கண்ணாய் பற்றையோரங்கள் ஒய்வாக அரட்டையடிக்க, வீற்போரும் வாங்குவோரும் நிறைய, களைகட்டிக் கல கலத்தது கடற்சுரை குமாருக்கு அவசரம்; நேர நெருக்கடி; மிதிவண்டியை உருட்டிக்கொண்டு விட்டுக்குப் பறப்பதான். "குமார் சாப்பிட்டாமல் போறான்... அவனைச் சாப்பிடச் சொல்லுங்கோ....." -மீன் வாடிக்குப் பக்கத்திலிருந்து குடி லுக்குள்ளிருந்து ஒரு உடன்பிறவாச் சகோதரியின் பாச்சுரல் " குமார் சாப்பிட்டுட்டுப் போவன் தம்பி....."

"அக்கா தங்கைச்சிக்குப் பள்ளி துவங்கிற நேரமாயிருந்துணை... ஏத்திப்போய் விட்டாணும்... நான் பிறகு வாரணணை... குடி லுக்குள் எட்டிப் பார்த்து - "அக்கா வார லுங்க....." சைக்கிள் உருட்டினான்.

"....." குடி லுக்குள்ளிருந்து ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு கச்சானோடு கலந்தது.

கீங்குடா ஒரு பூர்வீகத் தமிழர் நிலம். கல மடு அங்கொரு சிறுநூர். அண்ணாந்த பார்த்தாலும் வழமைக்கோடு தெரியாத ஆழத்தில் வாழ்ந்த மக்கள். வலிநாட்டு உலல் சப் பிரயானிகள் கவர்ந்திழுக்கும் சுற்றுபுரியாக மாறிவிட்ட தங்கனூர், மண்ணின் பண்பாடுகளையும், இனத்தின் உன்னதங்களையும் கூறையுமயல் காத்தார்கள் அவர்கள். அதிலொரு குடும்பம் அவனுடையது.

அற்புதமான போராளி; அசாதாரணமான வீரன்; கிடைத்தற்குரிய நண்பன்; மாண்பான மனிதன். வாழ்க்கையை அவன் கற்றுத் தரவில்லை; வாழ்ந்தவனைப் பார்த்து நாங்கள் கற்றுக்கொண்டோம்.

சிங்களத்தைச் சரளமாகப் பேசியவன், உல் வாச்சுப் பிரயணிகளுக்கு வழிகாட்டக்கூடிய அளவுக்கு ஆங்கிலமும் பேசினான். பகலில் அவ லுக்கு அது காண் வேலை. பக்குவமாய்ப் பாதுகாத்தம் இரண்டொரு நல்ல உடைகள் அவனுக்குத் துணை. சின்னவன்; நல்லவன்; பண்பானவன்; ஏழை. விடுதிச் செய்தக்காரர் நாளைத்தம் அலுக்கொண்ட ஊர்பார்க்கும் வெள்ளைக்காரர்களை வைத்திரு பார். கட்டிக்கொண்டு அவன் பகலில்லாம் திரிவான். மானியப் பண்புகளும், சரிய ஒழுக்கங்களும் மனித வினைக்கு ஏன்மேலான உலாச விடுதிகளில், உடலாலும் உள்ளத்தாலும் சேடப்படாமல் வாழ்ந்தவன்.

மாலையானதும் மீண்டும் ஓட்டம். மிதிவண்டியில் களைக்கக் களைக்க ஒவ்வொன்றிலும் வரவில்லை காவலிருப்பான். பள்ளிவிட்டதும் - அக்கா

வையும் தங்கையையும் திரும்ப விட்டபிறகு ஏற்றிப் போவான். விட்டு வேலைகளில் சின்ன ஒத்தாசைகள் செய்துவிட்டு, இரவானதும் கடந்தொழிலுக்குப் போகப் பறப்படுவான்.

இருள் சவிந்த அந்தி நேரம். மிதிவண்டியை உருட்டிக் கொண்டு அவன் படலைக்கு வர, பின்னாலே ஓடிவந்த தங்கச்சி கைகளில் பிடித்தான். திரும்பினான். அக்கா அவனையே பார்த்தபடி வாசல் கதவோடு சாய்ந்திருந்தான்: தங்கை ஏக்கமாய்ப் பார்த்தான் -

"இன்னைக்கு மட்டும் தொழிலுக்குப் போகவேணாமன்னா..... எங்கக் கூடவே இருக்கணன்....." அவன் கேட்டது தங்களது பதிமூவக்கா அல்ல; அவனது ஓய்வக்கா மட்டுமே தான். இரக்கமாய்க் கேட்டவளைப் பார்த்த பாவமாய் இருந்தது. தொண்டைக்குள் எழுவோ அடைக்க, குரலுக்குப்பதில் கண்ணீர் தான் வந்தது. தங்கையைக் கட்டி அணைக்கக்கொண்டான். கட்டுப்படுத்த முடியாத கண்ணீர் அவனுக்கும் வந்தது; அவளுக்கு வந்தது. துன்பச் சிலுவைகள் கமர்த்தான் பிஞ்சுகள். துயரமே வாய்வான வாழ்வு, தங்கையின் தலையில் தவிக்கொண்டே அவன் சொன்னான் - "இன்னைக்கு நாள் போகவேணன்..... நாளைக்கு நாம் சாப்பிட முடியாதம்மா!"

மிதிவண்டி அவனோடு உருளத் தொடங்கியது.

எதிர்பாராமல் ஒரு நாள் கண்களை மூடிக்கொண்டு துடிக்கவிட்டுச் சென்றுவிட்டார் அன்பு அப்பா! அடுத்த வந்த நாளைநிலில், தனியாகத் தவிக்கவிட்டுக் காணாமல் போனார் அம்மா! துயரக் கடலில் தூக்கி வீசப்பட்டுள்ள பச்சைக் குழந்தைகள் தடுப்பிற படகாய் மிதந்தவர்களுக்கு துணையாகி வாழ்க்கான் குமார்; அவன் தான் எங்கள் வல்லமன்னர். தோழர்களின் அன்புக்குரிய பொம்மண்ணன்; சகோதரிகளைத் தனது நெஞ்சுக்கட்டுக்குள் குடியிருத்தி வைத்திருந்த அன்புச் சகோதரன். சகோதரர்களில் ஒரு அசாதாரணமான பாச்சைக்கீ கொண்டிருந்தவன் அவன். தங்கச்சியைத்தான் தனது உயிரையே வைத்திருந்தான். எல்லையற்ற அன்பால் பாதுகாத்து, எத்தனையோ கஷ்டங்களோடு அவனை வளர்த்தான். அண்ணையாகவும், தந்தையாகவும் அண்ணையாகவும், தம்பியாகவும் - அவர்களுக்கு எல்லாமாகவும் அவனே வாழ்ந்தான். தனக்குக் கிடைக்காத சலி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தோடு அவன் பட்ட துன்பங்கள் கொஞ்சமல்ல; அனுபவித்த கஷ்டங்கள் சொற்பமல்ல. அவர்களுக்காக, சமையலில் அமுத்தியவனைப் பார்த்து, அவன் அறியாமல் அவர்கள் அழுவார்கள். கடுங்குள்ளிருக்குள் அவைகளோடு மாறடித்துவிட்டு வருபவன், பகல் வெயிலுக்குள் வெளிநாட்டுக்காரர்களோடு அலைந்தான். பாவம். ஓய்வே இல்லை..... ஓயவே இல்லை.....!

ஆணையிருவுச் சமரில் உலகம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருந்தது எங்கும், எவரினும் அதே பேச்சு; அதே சித்தனை. புவி வீரர்களை ஈந்த தாய்மாரர்கள் மட்டுமல்ல, திருக்கோண மலையினும் மட்டக்களப்பிலும் இருந்த தோழர்களும் தவித்துக்கொண்டுதானிருந்தார்கள். பெரும் சமரீகளை ஒன்றில், இயக்கத்தின் ஒரு பெரிய தொகுதி வீரர்கள் போரிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தக் களத்திற்கு அப்பால் நிற்கும் ஒரு போராளியாலும் கூட அமைதியாக இருக்கவே முடியாது. இத்த மணப் போராட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், நீங்கள் விடுதலைப் புலிகளின் போராளியாக இருக்கவேண்டும். சந்திவுகளித் திடீவிருந்த 'கிலொ வண்' முகாமின் போராளிகளும் இதே தனிப்போடுதான் தகவல் தொடர்பு சாதனைகளைத் தகு குழுமுமாரர்கள். ஒய்வொரு காலையிலும் வறும் களிநிலைச் செய்திகள், வீழ்ந்தவர்களின் நீண்ட பட்டியலைத் தருகின்றபோது - ஆன்மா துடிக்கும். அந்த ஒரு காலை; அவர்கள் காத்திருந்த வேளை - தரையிறங்கி நகர்ந்த படையினரை எதிர்கொண்ட தேற்றைய சண்டையில் களப்பலியானோர் பெயர்கள்..... வரிசையாய்..... ஒன்றன்பின் ஒன்று ய..... அதிலொன்றாய்.....! "வெப்பினித் சனேதரா! - வேலையுதயின்ற ஜெயந்தி, கல்மடு, கற்..... மட்ட....." அவன் அகிர்த்ததை..... முகம் இறுகிப்பதை..... நிலை குலைந்ததை..... அருகி திருந்தவர்கள் கவனிக்குவேயீவை! "அம்மாநான்!.....என்ற தங்கைச்சி....." என்று விமீயப்பாது, பக்கத்திலிருந்த தோழனின் கைகளில் விழுந்து குலுங்கித் குலுங்கி அழுதபோது, நண்பர்கள் விக்கித்துப்போவார்கள்.

கெட்டிக்காரி; கல்வியில் சிறந்து விளங்கியவன்; விவேகமானவன் - 'ஸ்டீட்தல்லக்' வளரைந்து தொன்றுதேள் களெழு அவன் ஓய்யாரமாக நடந்து வருவதைக் கண்கிரையப் பார்த்தக் காத்திருந்தவன்; காலம் அவனது தோள்களில் துப்பாக்கியைத் தொங்கவிட்டுக் களத்திற்கு அனுப்பியபோது வருத்தப்படாதவன் -

"என்ற தங்கைச்சி!.....என்னை விட்டுட்டுப்

இவை போதும்!

அன்பான மனைவி

ஆசைக் கொண்டு
ஆஸ்திக் கொன்றொன்
அளவோடு பிள்ளைகள் இரண்டு

எனினும்...—
கைகளில் ஆயுதமேந்தி

எல்லைப் புறத்து
காவலரண் ஒன்றில் நானும்
காலிய நாயகன் எங்கள்
தேசியத் தலைவன் இட்ட
புனிதப் பாதையில் தடம் பதித்த

“நிறைவு” எனக்கு—

ஒரு புலிவீரனைத் தன்
துணைவனாய்த் தேடிய
“பெருமை” என் மனைவிக்கு

நாளை என் மகன்
பள்ளி செல்வான்

“அப்பாவின் தொழில் யாது?”

வாத்தியின் கேள்விக்கு
வைத்தியர், எஞ்சினியர் வெளி நாட்டில் என
ஒவ் வொருத்தராய்ப் பதில் சொல்ல,

நெஞ்சு “நிமிர்ந்தி”

பதில் இறுப்பான்—

என்மகன்

“என் அப்பன் ஒரு புலிவீரன்”

இவை போதும் - ஈழமதில்

தமிழனாய்ப் பிறந்ததன்

பயன் நிறைவுற...—!

தே. தமிழரசன்

காத்திரு

காத்திரு எனச் சொன்னவன்.....
களமாடி கண்ணொன்றை இழந்த பின்னும்
எனைக் காத்திரு என்றவன்.....

கால ஓட்டத்தில்
கடலில் கரைந்து காலியமானவன்.....
அப்பவும் சொன்னான்;
“எனைப் போல் களமாடி
கடலின் மடியில்
தலை சாய் அப்போ -
உணக்காக நான் காத்திருப்பேன்!”

அவனின் உணர்வில்
நான் எழுந்தேன் -
அவனின் தீயாக ஓட்டத்தில்
நான் கலந்தேன்.
நாளை நான் கடலின்
மடியில் தவழலாம்
அப்போ,
நானும் நீயும்
இணையலாம்,
நிஜவாழ்வில் அல்ல
நிழலிலே!

அதுவரை எனக்காய் நீ காத்திரு!

ஈ இவ்வீரு கவிதைகளும் இரண்டு
போராளிகளால் எழுதப்பட்டவை
யாகும்.

லக்ஸ்மணன் - மில்லி மீற்றரும் விலகாது; நம்பி
வைத்திருந்த ‘ஜி தி’யும் அவனுக்குத் துரோக
மிழைத்தது கிடையாது..... அவனொரு அச
காய் குரன்.

தளபதி கருணாவின் நேரடிச் சுவனிப்பின்
கீழிருந்த பிரத்தியேக தாக்குதலனியின்
கொண்டிராக லக்ஸ்மணன் ‘நியமிக்கப்பட்ட
புருந்தான். மட்டு - அம்பாறை மாவட்டப்
படையணியில் இவன் ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்
திரம். அங்கு போரிட்டாலும் சரி, எங்கு போரிட்ட
டாலும் சரி லக்ஸ்மணன் இல்லாமல் அந்தப் படை
யணி சண்டையிட்டதேயில்லை. அவனை நம்பி
எந்தக் காரியத்திலும் இறங்கலாம்; எப்போத்ப்பட்ட
தாக்குதலுக்கும் திட்டமிடலாம். “பொம்மரன்
ணைரெழுப்பி இறங்கிறது எந்தப் பக்கம்.....?” என
பதை அறிய, தாக்குதல் திட்ட வரைபடத்தைச்
சுற்றி போராளிகள் ஆவரம் நிற்பது வழமை.
எதிரியின் பலமான அரணென்று கருதும் மிக
வும் இறுக்கமான ஒரு பகுதி லக்ஸ்மணனின்
அணிக்கு ஒதுக்கப்படும்; திட்டம் செயல் வடிவம்
பெறும்போது, முதலில் வீழும் பகுதியும் அது
வாகத்தானிருக்கும். எங்களுக்கு ‘பொம்மரால்’
வான்வழியால் மட்டும்தான் பிரச்சினை; பகை
வழங்கோ, ‘பொம்மரால்’ கால்வளைத் திட்ட
மெல்லாம் பிரச்சினை. அவனது. பேரைக் கேட்
டாலே ஒரு கலக்கம்; ‘வோக்கியில்’ குரல்
கேட்டால் நடுக்கம்; எதிரிக் அவனென்றால்
நடுக்கத்தோடு காய்ச்சல். இது ‘உண்மை;
வெறும் புழச்சியில்லை.’

உன்னிச்சையில் இடர்பாட்டுகின் சிக்கிய
ஒரு பவழனைத் தாக்குதல். மேலூர் லத்திப்
போடு இன்னும் சிலரை, எதிரியின் எல். எம். ஜி.
ஒன்றுவிழ்த்திற்று. அந்தமுனையில் வீழ்கும் குலைந்
தது; சண்டை குழம்பியது; வீரர் தடுமாறிய
நேரம். அந்த எல். எம். ஜியின் நிறுத்தமற்ற
கதறல் முழுத் தாக்குதலையுமே பிச்சிவிடச்
செய்யக்கூடிய இக்கட்டான தருணம். பொருத்த
மாவணாகத் தேவைப்பட்டான் இன்னொரு
முனையில் நின்ற லக்ஸ்மணன். எல். எம். ஜி.
அரணுக்கு நேரெதிராக ஒரு அணியை இறக்கி
கவனத்தைத் திசைதிருப்பிவிட்டு, எதி
ரியின் பார்வையில் படாமல் தூரத்தால்
வளைந்து நகர்ந்து, அந்த அரணைப் பின்பி
கத்தால் நெருக்கி பிடரியில் தாக்கினான்.
அந்த எல். எம். ஜி. புவிகளின் கைக்கு வந்த
துடன் சண்டையின் போக்கு புவிகளின் சார்
பாகத் திசைமாறிய பின்னர் - வெற்றியும் புவி
களின் கைக்கே வந்தது.

முதலாவது ஈழப்போரில் பிரசித்திபெற்றது
வடமராட்சித் தாக்குதல் - அப்போது மட்டக்
களப்பிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட ஒரு படைய
ணியில் அவன் சாதாரண போர்வீரனாகப் பங்
கேற்றான். இரண்டாவது ஈழப்போரில் சரித்தி
ரம் படைத்தது பூநகர்த் தாக்குதல் - இப்போது
மட்டக்களப்பிலிருந்து பக்கிசேற்ற ஒரு படையணி

யில், ஒரு பகுதிக்குப் பொறுப்பாக லக்ஸ்மணன்
படை நகர்த்தினான்.

நாகதேவன்துறை இறங்கு தளத்தை கடறி
புலி வீரர்கள் வளைத்துக்கொள்ள - ஞானி
மடம் முகாமையும், அதற்கு அரணாய் அமைக்
கப்பட்டிருந்த காவலரண் தொகுதிகளையும்
உள்ளடக்கிய - கடற்படைத் தளத்தை மட்டக்
களப்புப் படையணி முற்றுகையிட்டது.

தளத்தின் கிழக்குப் பாதாகாப்பு விழுததில்,
கறுக்காய்த்திவுப் பகுதி முன்னணிக் காவலரண்
வரிசையைத் தகர்த்தெறிந்து பாதை திறந்து,
ஞானிமடம் முகாமை அந்தப்பக்கத்தால் தாக்க
வேண்டியது லக்ஸ்மணனின் தாக்குதற் பிரிவுக்
குரிய பணி.

கிழக்குப் பகுதியால் இவர்கள் முகாமை
நெருங்கும் அதே சமநேரத்தில் - தளத்தினது
தெற்குப் பகுதியில் - பூநகரியிலிருந்து வரும் பிர
கொண்ட இறுக்கக் காவலரண்களை உடைத்துக்
கொண்டு உள்நுழையவேண்டிய இன்னொரு
தாக்குதற் பிரிவு, சிக்கல்பட்டுவிட்டது.

தென்பகுதியில் எதிரி பலத்த எதிர்ப்பைக்
காட்டியதால், அந்த அணி உட்புலுவது கைகூட்
வில்லை. சண்டை நள நள அணி சேதப்பட்டுக்
கொண்டே இருந்தது; சேதப்பட்டுக்கொண்
டேயிருக்க அணி பலவீனமாகிக்கொண்டே
போனது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அந்த அணி
லக்ஸ்மணனின் தாக்குதற் பிரிவுக்குத் துணை
யாக வந்து சேராத்தினால், முகாமைத் தாக்கு
தலும் சாத்தியப்படவில்லை.

சமீர் நீண்டுகொண்டிருந்தது; வீரர் வீழ்ந்து
கொண்டிருந்தனர்; இரவு விடிந்துகொண்டிருந்
தது; நிலைமை பிச்சிக்கொண்டே போனது.
உடனடியாக மாற்றுவழி ஒன்று தேடவேண்டிய
கணங்கள். தென்பகுதியில் இறங்கிய தாக்குத
லணிக்குப் புதுப்பலம் சேர்த்து, ஒரு அகோரத்
தாக்குதலை நிகழ்த்தி, அரண்களை உடைத்
தெறியவேண்டும். தளபதி பாணு தீர்மானித்த
போது, மனக்கண் முன்னால் லக்ஸ்மணன் தான்
நின்றான். இத்தகைய, இறுக்கமான சூழ்நிலை
களை இளக்கிவிடுவதற்குரியவன் அவன் தான்.

கிழக்குப் பகுதியிலிருந்த அணி பின்னுக்கு
எடுக்கப்பட்டு தென் பகுதிக்குக் கொண்டுவரப்
பட்டது குழுக்கள் துரிதமாக மீள ஒழுங்கமைக்க
கப்பட்டன. உடனடித் தாக்குதற் பிரிவொன்று
உருவாக்கப்பட்டது லக்ஸ்மணன் தான் கொமான்
டர். ஸூர்க்கக்கனமான ஒரு தாக்குதல். கணிக்கப்
பட்ட நேரத்திற்குள் காரியம் முடிய தெற்குப்
பாதுகாப்பு அமைப்பையும் உடைத்தெறிந்து
கொண்டு, புவிகளின் தாக்குதற் பிரிவுகள் ஞானி
மடம் முகாமைச் சுற்றி முற்றுகையிட்டன.
பூரணமாகவே புவிகளுக்குச் சார்பான தளநிலை
பிறந்தது. எனினும் - பொழுது விடிந்து விட்ட
தால் முகாம் தாக்குதல் அடுத்த இரவுக்கு
ஒத்திப்போடப்பட்டது.

முன்றாம் நாள் மாலை - ஞானிமடம் கடற்
படை முகாமை அழித்து, பூநகரிக் கூட்டுத்தளச்
சமரை வென்று, புவிகளின் படையணிகள் வெற்றி
வாகையோடு மீண்டு வர-

லக்ஸ்மணனை, மட்டக்களப்பு - அம்பாறைப்
பிராந்தியத்தின் துணைத் தளபதியாக தலைவர்
அவர்கள் நியமித்தார்.

தென்பிராந்தியப் படையணி புனருத்
தாரணம் செய்யப்பட்டு - புது மெருகூட்டப்
பட்டு - புதிய நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளுடன்
மட்டக்களப்புக்குப் புறப்பட்டபோது - எவ்வளவு
குதூகலத்தை அவனில் கண்டோம்!

தளபதி ராம் இறங்குத் துணைச் சேனாதிபதி
யாக அவன்.....

எத்தனை கனவுகள்..... எத்தனை கற்பனை
கள்..... தென்தமிழ்மெங்கும் புலிக்கொடி
கட்டும் ஆசைகள்

கட்டுமுறிவுக்குளம் தாக்குதலில் பாதிப் பொறுப்
பெடுத்துச் சென்றவன், பூமாஞ்சோலைத் தாக்கு
தலில் முழுவதையும் பொறுப்பெடுத்தான். மட்டு
நகரிலிருந்து ஏழே கிலோ மீற்றர் தூரமாக, ச
சுற்றுச் சிக்கலான இலக்கு. சிக்கெடுத்துச் சிக்
கெடுத்துப் பழகிப்போனவன் - முடிவெடுத்தான்.

படையாய்ச் சென்றான்; பகையை வென்
றனர். மீளத் திரும்பிட அவர்கள் தயாரான
வேளை— அதிர்ச்ச ஒரு வெடியோசையோடு
அந்தத் துயரம் நிகழ்ந்தது!

போரெடுத்துப் போரெடுத்துப் பகைவனை
அழித்துக்கொண்டேயிருந்த எங்களின் பொம்ம
ரை, மறைந்து கிடந்த ஒரு பகையாளன்
‘கிரனேட்’டால் விழ்த்திவிட்டான்.

எட்டாண்டு காலமாக ஓயாத புயலாகச்
சுழன்றடித்த அந்த வீரனை, கைக்குண்டின்
சிதறல்கள் சுயநினைவற்றுவிழ்த்தின. “பொம்ம
ரண்ணா! பொம்மரண்ணா!!” என்று
மௌனமாய்க் கதறிய தொழர்களின் மடியில்
சாவோடு போராடிய அந்த வீரன் -

மரணத்தை வென்றான்; மனங்களில் நிறைந்
தான் - எம்முள் நிலையான நினைவானான்!

அவனது பேர் சொல்ல - அவனது கை
களில் வளர்ந்த நூற்றுக்கணக்கான போராளிகள்,
தானை வீரர்களாகவும் தளபதிகளாகவும் இன்று
அணிவகுத்துள்ளார்கள்.

மகிழடித்திவினிருந்து புங்குடுதிலுவரை தமிழ்
முன் வென்றிருக்கும் நானிலுக்காக அவர்கள்
போரெடுப்பார்கள்! போரெடுப்பார்கள்! லக்ஸ்
மணனின் புதைகுழி மீதிலில் புலிக்கொடி நாட்டு
வார்கள்!

கந்தளாய் குடியேற்றத் திட்டம்

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தென் மேற்குப் பகுதியில், தம்பலகாமம் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு பாரிய குளமே கந்தளாய்க் குளமாகும். குளக் கோட்டன் காலத் திராவிட நாகரிகத்தின் வெளிப்பாடாக இருந்த கந்தளாய் இன்று, சிங்கள ஆதிக்கத்தின் பிடியில் உள்ளது. இலங்கையின் சுதந்திரத்தினைத்தொடர்ந்து, விவசாய நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் தமிழர் பிரதேசங்களில் சிங்களவர்களைக் குடியேற்றுவதன்மூலம் தமிழ்த் தேசியத்தினைச் சிதைப்பதற்குத் திட்டமிட்ட சிங்களப் பேரினவாத அரசு, 1949 - 50 காலப்பகுதியில் கந்தளாய்க் குடியேற்றத் திட்டத்தினை ஆரம்பித்தது.

இக்குடியேற்றத் திட்டத்தில் முதல் தொகுதியாக 788 குடும்பங்கள், 1953ஆம் ஆண்டு குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவர்களில் அவைவாசிக்கும் மேற்பட்டோர் சிங்கள மாவட்டங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு இங்கு குடியமர்த்தப்பட்டவர்களாவர். இவர்களுக்கு 2214 ஏக்கர் நெல்நிலமும் 1476 ஏக்கர் மேட்டு நிலமுமாக மொத்தம் 3690 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது. 1954ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது தொகுதியாக 818 குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவர்களில் 888 குடும்பங்கள் திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். மிகுதி 450 குடும்பங்கள் சிங்கள மாவட்டங்களிலிருந்து இங்கு குடியமர்த்தப்பட்டவர்களாவர். இவர்களுக்கு 2454 ஏக்கர் நெல் நிலமும் 1636 ஏக்கர் மேட்டு நிலமுமாக மொத்தம் 4090 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது. 1955ஆம் ஆண்டு மூன்றாவது தொகுதியாக 756 குடும்பங்கள் இக் குடியேற்றத் திட்டத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவர்களில் 456 குடும்பங்கள் சிங்கள மாவட்டங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டனர். 300 குடும்பங்கள் திருகோணமலை மாவட்டத்தினைச் சார்ந்தவர்களாவர். இவர்களுக்கு 2268 ஏக்கர் நெல் நிலமும் 1512 ஏக்கர் மேட்டு நிலமுமாக மொத்தம் 3780 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது. 1956ஆம் ஆண்டு நான்காவது தொகுதியாகக் குடியமர்த்தப்பட்ட 205 குடும்பங்களில் 105 குடும்பங்கள் இம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவையாகும். மிகுதி 100 குடும்பங்களும் சிங்கள மாவட்டங்களைச்

சார்ந்தவையாகும். இக் குடும்பங்களுக்கு 615 ஏக்கர் நெல் நிலமும் 410 ஏக்கர் மேட்டு நிலமுமாக மொத்தம் 1025 ஏக்கர் நெல் நிலம் வழங்கப்பட்டது.

கந்தளாய்க் குடியேற்றத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முதல் நான்காண்டு காலப்பகுதியில், இப்பிரதேசத்தில் மொத்தம் 2517 குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டு, 12,585 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு குடியமர்த்தப்பட்ட 2517 குடும்பங்களில் ஏறத்தாழ 1480 குடும்பங்கள் சிங்கள மாவட்டங்களான அநுராதபுரம், கண்டி, நுவரெலியா, கொழும்பு ஆகியவற்றிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு இங்கு குடியமர்த்தப்பட்டவர்களாவர். இவ்வாறு பெருமளவு சிங்களவர் குடியமர்த்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து 1956 ஆம் ஆண்டு, இப்பிரதேசத்தில் ஒரு பெளத்த விகாரை அமைப்பதற்கு அரசாங்கத்தினால் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது.

கந்தளாய்க் குடியேற்றத் திட்டம் அமைந்துள்ள தம்பலகாமம் காரியாதிகாரி பிரிவின் சனத்தொகையினையும் அதன் வளர்ச்சியையும் பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.

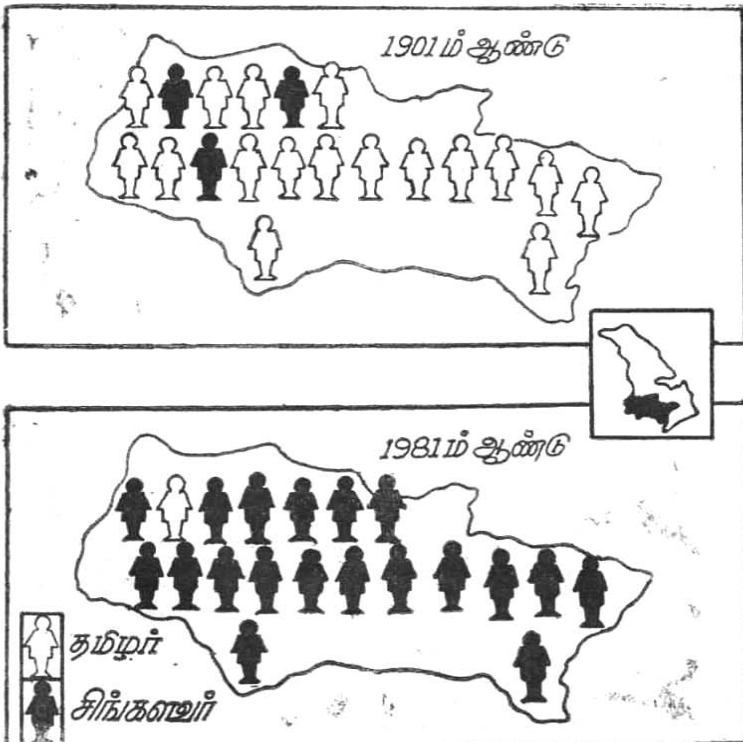
ஆண்டு	சனத்தொகை	வளர்ச்சி வீதம்
1871	3456	-
1881	4190	22.2
1891	4629	10.5
1901	6520	40.8
1911	7891	18.3
1921	9332	26.8
1931	10936	17.1
1946	16874	49.8
1953	22742	38.9
1963	45568	100.4
1971	65740	44.8
1981	89525	36.2

இந்த அட்டவணையின்படி, தம்பலகாமம்பற்று பிரதேசத்தில் உயர்ந்த சனத்தொகை வளர்ச்சிவீதம் 1953 - 1963 காலப்பகுதியில் காணப்படுவதனை அவதானிக்கலாம். இக்காலப் பகுதியில் இப்பிரதேசத்தின் சனத்தொகை 100 சதவீதத்தினால், அதாவது இரட்டிப்பாக அதிகரித்

துள்ளது. கந்தளாய் குடியேற்றத் திட்டத்தின்மூலம் பெருமளவு சிங்களவர்கள் இப்பிரதேசத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டதன் விளைவே இதுவாகும். இதனைத் தொடர்ந்து 1966 ஆம் ஆண்டு தம்பலகாமம்பற்று காரியாதிகாரிப் பிரிவு கந்தளாய், கிண்ணியா என்று இரண்டு காரியாதிகாரி பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இதன்படி, 811 சதுர கிலோமீற்றர் நிலப்பரப்பினை உடைய தம்பலகாமம்பற்று காரியாதிகாரிப் பிரிவினிருந்து, 387 சதுர கிலோமீற்றர் நிலப்பரப்பு, கந்தளாய் என்ற புதிய காரியாதிகாரி பிரிவினருள் சேர்க்கப்பட்டது தம்பலகாமம்பற்று என்ற காரியாதிகாரி பிரிவில் ஒரேயொரு கிராமசேவகர் பிரிவாக மட்டுமேயிருந்த கந்தளாய், 1966 இல் 23 கிராமசேவகர் பிரிவுகளைக் கொண்ட ஒரு காரியாதிகாரிப் பிரிவாக மாற்றப்பட்டது.

கி. வரதராஜன்

1901 ஆம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டின்போது, கந்தளாய் பிரதேசத்தின் மொத்த சனத்தொகை 156 பேராகும். இவர்களில் 79 பேர் தமிழர்களாகவும் 55 பேர் முஸ்லிம்களாகவும் 16 பேர் சிங்களவர்களாகவும் இருந்தனர். இந்தப் 16 சிங்களவர்களும் இப்பிரதேசத்தில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்தவர்கள் அல்லர். ஏனெனில் 1921 ஆம் ஆண்டுக் குடிசன மதிப்பீட்டின் போது, கந்தளாய்ப் பிரதேசத்தில் ஒரேயொரு சிங்களவர் மட்டுமே இருந்தார். இவரும் ஒரு ஆண் ஆகும். எனவே தொழிலுக்காக தற்காலிகமாக இப்பிரதேசத்தில் குடியேறி வாழ்ந்தவர்களே இச் சிங்களவர்களாவர். 1981 ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட குடிசன மதிப்பீட்டின்படி, கந்தளாய் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவின் மொத்த சனத்தொகையான 37,600 பேரில் 81,206 பேர் சிங்களவர்களாகவும், 4828 பேர் முஸ்லிம்களாகவும், 2001 பேர் தமிழர்களாகவும் உள்ளனர். எனவே 1901 - 1981 காலப்பகுதியில், கந்தளாய்ப் பிரதேசத்தில் தமிழர் தொகை 4619 சதவீதத்தினால் மட்டுமே அதிகரித்திருக்க, சிங்களவர் தொகையோ 194,938 சதவீதத்தினால் அதிகரித்திருந்தது (இவ்வாறான உயர்ந்த சதவீதத்தினை வாசகர்கள் வாசிப்பது இதுதான் முதற்தடவை இருக்கும் என நம்புகிறேன்). இதன் விளைவாக 1901 இல் இப்பிரதேசத்தின் மொத்த சனத்தொகையில் 10 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்த (குறிப்பு: 1921 இல் ஒரேயொரு சிங்களவர் மட்டுமே இருந்தது நினைவுகூரத் தக்கது) சிங்களவரின் பங்கு, 1981 இல் 88 சதவீதமாக அதிகரித்தது. மாறாக 1901 இல் 86 சதவீதமாக இருந்த தமிழ் மக்களின் பங்கு 1981 இல், 17 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. இப்பிரதேசத்தின் தமிழர், சிங்களவர் தொகைகளை மட்டுமே கருத்திற்கொண்டு நோக்கும் போது, 1901 இல் இப்பிரதேசத்தில் ஒவ்வொரு 100 பேரினும் ஏறத்தாழ 85 பேர் தமிழர்களாகவும் 15 பேர் சிங்களவர்களாகவும் (இவர்களும் தற்காலிகமாக தொழிலுக்காக இப்பிரதேசத்தில் குடியேறியிருந்தவர்களாவர்) காணப்பட்டனர். ஆனால் 1981 இல் இப்பிரதேசத்தில், ஒவ்வொரு 100 பேரினும் ஏறத்தாழ 95 பேர் சிங்களவர்களாகவும் 5 பேர் மட்டுமே தமிழர்களாகவும் இருந்தனர். 1901 - 1981 காலப்பகுதியில் கந்தளாய்ப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட இனவிகிதாசாரத்தின் மாற்றத்தினை வேறொருவிதமாகக் கூறுவகாயின், 1901 இல் ஒவ்வொரு 100 தமிழருக்கும் 20 சிங்களவர் மட்டுமே இருந்தனர். ஆனால் 1981 இல், ஒவ்வொரு 100 தமிழருக்கும் 1560 சிங்களவர் இருந்தனர். இதனடிப்படையில் கந்தளாய்க் குடியேற்றத் திட்டத்தின் சாதனை, திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியினை சிங்களமயமாக்கியதே ஆகும்! ○

நீக்கியும் நீங்காத தடைச்சட்டங்கள்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கான பாதை திறக்கும் விவகாரம் இழுபறியில் உள்ளது. பூநகரியில் நிலை கொண்டுள்ள படைநிலை அப்பறப்படுத்தி, அங்குள்ள படைத்தளத்தை அகற்றி, சுதந்திரமான ஒரு பாதையைத் திறந்துவிடுவதற்கு அரசு முயற்சி விட்டது. அதனால், சமரச முயற்சிகள் சிக்கலான கட்டத்திற்குள் இறங்கிப்போயுள்ளன.

எனினும், மூன்றாம் சுற்றுப் பேச்சுக்களின் முடிவில், தடைகள் சிலவற்றைத் தளர்த்துவது குறித்த சில முடிவுகள் எட்டப்பட்டன. ஆனாலும், உருப்படியான முறையில் செயற்படுத்தக்கூடிய முன்னேற்றமான தீர்மானங்களாக அவை அமையவில்லை; அல்லது ஆக்கபூர்வமான வகையில் அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

இரண்டாம் மூன்றாம் சுற்றுப் பேச்சுக்களில் தீர்மானிக்கப்பட்டதற்கு அமைய, நான்காண்டுகளாக நாட்டை ரணகளமாய் மாற்றிக்கொண்டிருந்த போர் நிறுத்தப்பட்டதுடன், மீன்பிடித் தொழிலுக்குத் தடைக்கல்லாக இருந்த கடலடங்கு சட்டத்தை நீக்கிவிட்டதாகவும், மக்களின் அன்றாட வாழ்வை பாதித்த பிரதான காரணியான பொருளாதாரத் தடையை மிகப் பெருமளவில் தளர்த்திவிட்டுள்ளதாகவும், இதனால் வடக்கு - கிழக்கில் நிலவிய நெருக்கடி நிலை தளர்ந்துவிட்டதாகவும் ஒரு தோற்றப்பாட்டைச் சிங்கள அரசு சர்வதேச அரங்கிற்குக் காட்டுகின்றது.

ஆனால், கடலடங்கு சட்டம் நீக்கப்பட்டிருந்தது என்பதற்கு மாறாகவும், 'மோதல் தவிர்ப்பு' இணக்கப்பாட்டின் விதிமுறையை மீறுவதுபோலவும் மீன்பிடிக்குச் சில கட்டுப்பாடுகளை அரசு விதித்துள்ளது.

கடல்வலயத் தடைச்சட்டம்

கடந்த பத்தாண்டு காலமாக சிறிலங்கா அரசால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட கடல்வலயத் தடைச்சட்டத்தினால் தமிழீழம் (வட - கிழக்குப் பிராந்தியம்) கடற்றொழில் ரீதியாக மட்டும் அடைந்துள்ள பின்னடைவு சாதாரணமானதல்ல. கடற்றொழில்சார் நிபுணர்கள் இந்தப் பின்னடைவையும், ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பையும் புள்ளிவிபர ரீதியான நிறுபணங்களுடன் கணிப்பிட்டு விருந்து இது தெரியவருகின்றது.

1988 ஆம் ஆண்டு 1,04,518 மெ. தொன் கடலுணவு பெறப்பட்டபோதிலும், அந்த ஆண்டின் கடலுணவு உற்பத்தி இலக்கானது 1, 24, 750 மெ. தொன்னாக இருந்தது. ஆனால், கடந்த பத்தாண்டு களில் பெறப்பட்ட கடலுணவு சராசரியாக (ஆண்டுக்கு) 52, 894 மெ. தொன் மட்டுமே தான். எனவே, 1988 இன்

உற்பத்தி இலக்கையே அதன்பின் வந்த பத்தாண்டுகளுக்கும் வைத்துக் கணிப்பிட்டால் கூட, சராசரியாக (ஆண்டுக்கு) 71, 856 மெ. தொன் கடலுணவு உற்பத்தி இழப்பாகும். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கடந்த பத்தாண்டுகால கடல்வலயத் தடைச்சட்டத்தினால் ஏற்பட்ட கடலுணவு உற்பத்தி இழப்பாக - மிகமிகக் குறைவான ஒரு விலைப் பெறுமானத்தின்படி - 14, 071. 4 மில்லியன் ரூபா அண்ணளவாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், வட - கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் குறைந்தது 58, 582 குடும்பங்கள் கடற்றொழிலை நம்பி வாழ்கின்றன. இந்தக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த

மீன்பிடிக்க முடியும் எனக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது. இன்னொரு பக்கத்தில், இராணுவ நிலைகளிலிருந்து 600 மீற்றர் தூரத்திற்கு அப்பால் எவரும் எப்போதும் நடமாடலாம் என்ற 'மோதல் தவிர்ப்பு' இருதரப்பு இணக்கப்பாட்டின் விதிமுறைகளுக்கு முரணாகவும், இது உள்ளது.

இரவு மீன்பிடி தடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பகலுக்குள் ஆழ்கடலுக்குப் போய் மீன்பிடித்து வருவதென்பது சாத்தியமான காரியமல்ல. கரையோரக் கண்டமேடைக் கடலில் பகலில் பிடிக்கும் கடலுணவைக் கொண்டுவந்து, இரவில் சந்தை நடாத்த முடியாதென்பதும்; அடுத்த பகலில் சந்தைப்படுத்த

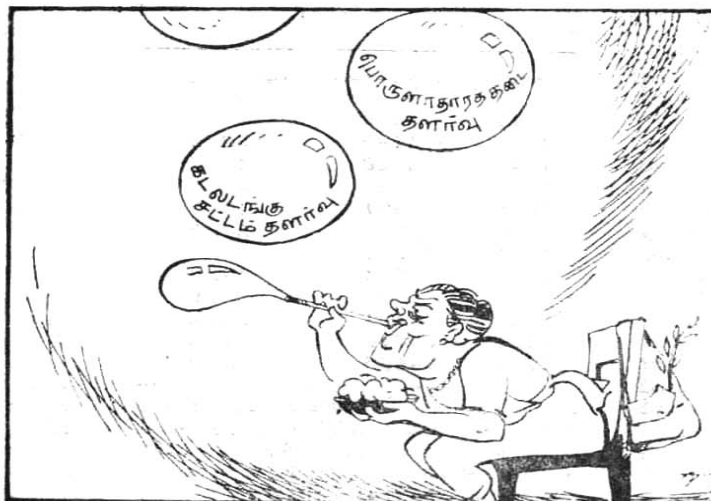
மற்றெல்லாவற்றுக்குமான தடைகளையும் நீக்கம் செய்து, அனைத்துப் பொருட்களும் செல்ல அனுமதி வழங்கிய பின்பும் கூட, எரிபொருளையும் மின்சாரத்தையும் மட்டுமே தடுத்து வைத்திருப்பதன்மூலம், குறிப்பிட்ட அப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் அன்றாட வாழ்வையும் 80% சீர்குலைக்க முடியும்.

பொருளாதாரத் தடையைத் தளர்த்திவிட்டதாக ஒரு 'நல்ல பின்னை' முகத்தை வெளி உலகிற்குக் காட்டிக்கொண்டு - எரிபொருளையும் மின்சத்தியையும் கடைசெய்தவண்ணம் - மேற்கூறியதைச் சாதிக்கவே புதிய சிங்கள அரசும் விரும்புகின்றதுபோலத் தெரிகின்றது.

வட பிராந்தியத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கக்கூடியதான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து, மின் விநியோகப் பாதைகளைச் செப்பினும் பணியைப் பூர்த்தியாக்க, குறைந்தது பத்து மாதங்கள் தேவை என்று அரசு தரப்பில் சொல்லுகின்றார்கள். வடக்கு இன்று இருக்கிற நிலையில் அது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்ற ஒரு காரணம்; பரவாயில்லை. அப்படியாயின் எரிபொருள் ... ?

எரிபொருளுக்கான தடை நீக்கப்பட்டாலே, 'பொருளாதாரத் தடை நீக்கம்' என்பது முழுமையான பயன்பாட்டைத் தரும். ஏனெனில், எந்த ஒரு தொழில் முயற்சியும் இன்று எரிபொருளை மூலாதாரமாகக் கொண்டதாகவே உள்ளது. மின்சார வசதி இல்லாத நிலையில் மின்னாக்கி இயந்திரங்களிலிருந்து மின்சாரத்தைப் பெறுவதிலிருந்து, கடற்றொழி விற்குச் செல்வதற்கு - கைத் தொழிற்சாலைகள் இயங்குவதற்கு - விவசாயம் செய்வதற்கு - சாதாரண போக்குவரத்திற்கு - என்றவற்றாக, எல்லாவற்றுக்குமே எரிபொருள் இன்றியமையாத ஒன்றாகவே உள்ளது.

எனவே, நான்காண்டுகளாக அமுலிலிருந்த பொருளாதாரத் தடையைத் தான் தளர்த்தியதாகப் பெருமளவில் பிரச்சாரம் செய்யும் சந்திரிகா அரசு, எரிபொருள் தடையையும் நீக்கினாலேயே அது முழுமையான அர்த்தத்தைப் பெறும் என்பதை, சர்வதேச சமூகம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சந்திரிகா இணைச் செய்யவில்லையானால், பழைய அரசிற்கும் புதிய அரசிற்கும் வேறுபாடு காணமுடியாமல் போகும். பழைய அரசு பொருளாதாரத் தடையையும் கடலடங்கு தடையையும் பிரகடனப்படுத்தி, வெளிப்படையாக அமுல்செய்தது; புதிய அரசு பிரகடனப்படுத்தாமலேயே, மறைமுகமாக அவற்றை அமுல்செய்கின்றது என்றுதான் பொருள் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்! ○

- குறைந்தது - 8, 86,865 பேர் கடற்றொழிலில் ஈடுபடுவோராக உள்ளனர். அதே சமயத்தில் - இராணுவ நடவடிக்கைகளின் காரணமாக - இவர்களில் அண்ணளவாக 25, 000 குடும்பத்தினர் இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். எனவே ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கப் போனால், கடலடங்கு சட்டத்தினாலும் கடற்படையினரின் நடவடிக்கைகளினாலும் மட்டும், குறைந்தது 4 லட்சம் மக்களின் அன்றாட வாழ்வு சீர்குலைந்துள்ளது.

முன்னைய அரசினால் அமுல் செய்யப்பட்ட இந்தக் கடலடங்கு சட்டத்தினால் தமிழ் மக்கள் பட்டுவிட்ட கஷ்டங்களுக்கும், அடைந்துவிட்ட நடவடிக்கைகளுக்கும் பரிகாரமாக, புதிய அரசு கடல்வலயத் தடைச்சட்டத்தை நீக்கி நல்ல முறையில் செயற்படும் என்று, தமிழ் மக்கள் நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்த்தனர்.

ஆனால், அவர்களது நம்பிக்கைகளை வீணடித்த சந்திரிகா அரசு, கடலடங்கு சட்டத்தை நீக்குவதுபோலக் காட்டிக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட சில கடற்றொழி செயல்களில் - குறிப்பிட்ட சில தூர எல்லைக்குள் - குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மட்டுமே

தும்வரை வைத்துப் பாதுகாக்கும் வசதிகள் இங்கு இல்லை என்பதும், சந்திரிகாவுக்கும் ரத்தத்தைக்கும் தெரியாததும் அல்ல.

'சமாதானத்தோடு சகஜவாழ்வையும் தருகிறேன்' என்றவர், அதைச்செய்ய இதய சுத்தியோடு, விடுமபுகிரா என்றால் - கடற் தடைச்சட்டத்தை நீக்கத் தடையேதும் இல்லை!

பொருளாதாரத் தடை

ஒரு நாட்டினதோ அல்லது ஒரு பிரதேசத்தினதோ பொருள்மிய அபிவிருத்தி என்னும் போது - அது துறைசார் வல்லுனர்களினால் திட்டப்படும் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களோடும், உற்பத்தி உபகரணங்களோடும் பின்னிப்பிணைந்துள்ள போதிலும் - அனைத்து அபிவிருத்தித் திட்டங்களினதும் உயிர்நாடியாக மின்சத்தியும், எரிசத்தியும் விளங்குகின்றன.

இது ஒரு மிகச் சாதாரண பொது அறிவு. எல்லாராலுமே விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய இதற்கு, புள்ளிவிபர ரீதியான நிறுபணங்கள் எதுவும் தேவையில்லை.

நரபலி எடுத்தவனும், உயிர்விலை கொடுத்தவனும் தராசுத்தட்டில்... சமனாக முடியாது!

மேகக்கூந்தல் காற்றில் வீசிய
வந்திரங்கும் வரமளிக்கும் தாயே!
வருக!

“ஓலிவ்” கிளைசுமந்த சமாதான தேவதையே!
உலங்கு வானூர்தியில் வந்திரங்குகின்றாயே
வணக்கம் வருக.

உன் பூம்பாதங்கள் புண்படலாகாதென்று,
செங்கம்பளம் வீசித்துவைத்துள்ளோம்.
அச்சமின்றி நடந்துவருக.

முள்ளேதும் குத்திவிடக்கூடுமென்று
நேற்று.

பாதையெங்கும் படுக்கொண்டு ஒத்தியெடுத்தோம்.
மஞ்சள் தெளித்து மலர்நூலி வைத்துள்ளோம்.

பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்த பேரழகியே!
புணைக்கைத்தபடி வருக.

பார்;

உன் பக்கத்தில்

யார் நிற்கிறார்கள்?

எங்கள் சீருடைச் செல்வங்கள்.

“முத்திரம் பெய்யத்தெரியாத பையன்கள்”

இவர்களை

தெற்கில் இப்படித்தான் சொல்லுகின்றனர்.

பக்கத்தில் அழைத்துப் பார்த்துக்கொள்.

மீசை முளைக்காத முகங்களைப் பார்.

தோற்ற இடத்திலிருந்து தொடருமெம் போராட்டம்.
பேச்சுவார்த்தைகூடப் போராட்டம்தானே!
தூதுக்குவந்த தேவதையே!
ஏது; பேசுமறந்து இருக்கின்றாய்.
வாயைத்திறந்து வார்த்தைகளை வரவீடு.
அடிமனதின் ஆழத்தைக் காட்டு.
பொய்யாகக் கைகுலுக்குவதிலும் பார்க்க

உலகங்கள்

வியாசன்

போர்க்களத்தில் சந்திப்பதே பெருமை தரும்.
குருவிகள் கொத்துப்பட நேர்ந்தால்
குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளுதற்கு
வெளிநாட்டிலிருந்து
வெள்ளைக் கழுஞ்சுள் வந்திருக்கின்றன.
நல்லது தாயே!

பக்கத்து வீட்டுப் பாம்பிலும் பார்க்க
பசுபிக் சமுத்திரத்து “தீயிங்கிலங்கள்”
பரவாயில்லை.

சரி; பூநகரி பற்றியே பேசுவோம்.

குரங்குவால் போல—

குடாக்கடலில் நீளும் பாதையிலும்
இறங்கு துறையிலும் இராணுவம் நிற்கிறது.
கயிற்றால் முறுக்கி

கழுத்தைத் திருகிக் கொண்டு

உயிரைப்பற்றி எப்படிப் பேசலாம்?

விடுதலையின் கரங்களில்

விலங்கைப் பூட்டிவிட்டு

சிறையுடைப்பிற்கு எப்படித் தேதி குறிக்கலாம்?

பூநகரி வெறும் பொட்டல் வெளியல்ல.

தமிழர் தாயகத்தின் சான்றுகள் புதைந்துள்ள

பழைய தலைவாசல்.

ஆழத் தோண்டினால் அரண்மனை தெரியும்.

வாழ்ந்து முடித்த வரலாறு தெரியும்.

நந்தி பதித்த நாணயம் கீட்டும்.

சொந்தம் எமதென்ற ‘தோம்பு’ கிடைக்கும்.

கொடியுடன் ஆண்ட கொற்றவையின்

அத்திவாரத்தில் “அவர்கள்” மலம் கழிக்க

எப்படித்தாயே! இணக்கம் காணலாம்?

முப்பதுவருட முகமுறிவையும்,

நூலிழைக்கூட இறறுப்போன உறவையும்,

நினைத்தவுடன் நெளிவுதட்டி

நிமிர்ந்த முடியுமா?

வீட்டுக்கொடுப்பும்

விரிந்த மனப்பான்மையும்

தட்டுப்பாடான “பேரினவாத”ச் சந்தையில்

எப்படி “இணக்கத்தை” இலகுவில் வாங்கலாம்?

நரபலி எடுத்தவனும்,

உயிர் விலைகொடுத்தவனும்,

தராசுத்தட்டில் சமனாக முடியாது.

நீதிக்கான போருக்கும்,

நியாயத்துக்கான பேச்சுக்கும்,

தர்மமே தலைமை தாங்க வேண்டும்.

பூநகரி ஒரு குறியீடு.

பூநகரி ஒரு சோதனைக் களம்.

எகையெதை “அவர்கள்” எமக்குத் தருவார்களா

என்பதை அறியும் அளவுக் கருவி.

பேச்சுக்குவந்த பெருமாட்டி!

போய்ச்சொல்லு.

நல்ல சயிக்கையாய்

நமழிக்கை ஒள்காட்டி,

பூநகரிப் பாதையின் பூட்டுக்களைத் திறந்து,

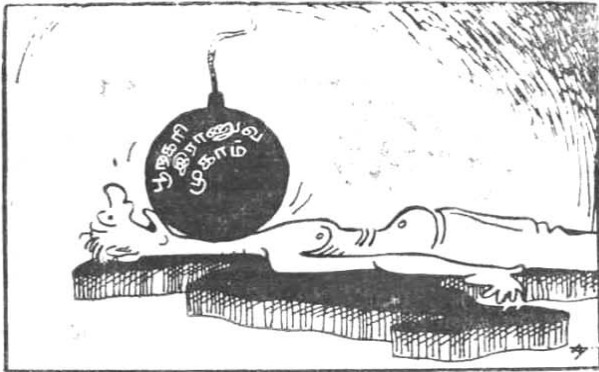
பெற்றோல் வண்டியை முதலில் விடச்சொல்லு.

அதன்பிறகே,

நடப்பன யாவும் நல்லன ஆகும்.

நன்றி.

சென்றுவருக.

உற்று நோக்கினால்... —

உன் விழிகளே கூகும்.

நெருப்பைச் சுமக்கும் நிலவுகள் இவர்கள்.

பூநகரிக்குள்ளே புகுந்த

புயல்கள் இவர்கள்தான்.

மண்கிண்டிமலை இவர்களிடம்தான் மண்டியிட்டது.

சிங்கத்தின் சிடரிமயிரைப் பிடித்து

உலுப்பிய சிறுவர்கள்.

எதிரி இறங்கினால் எரிந்துபோகக்கூடிய

மணலாற்றில் பாயும்

அனலாறு இவர்கள்தான்.

அனிச்சம் பூனிலும் மென்மையான முகங்களை

கொலைவெறியரென்று ஏன் குறிப்பிடுகின்றனர்?

இந்தப் பூக்களா யுத்தப் சிரியர்கள்?

காலத்தின் சுமையை தோள்களிற சுமக்கும்

“இந்திர சித்துக்கள்” தானே இவர்கள்.

மேசையில் அமர்ந்து பேசலாம் தாயே!

வலதுகாலை எடுத்துவைத்துப் படியேறி,

நேரே நிமிர்ந்து பார்.

சுவரில் தெரிவது யார்?

புலித்தலைவன் பிரபாகரன்.

உற்றுப்பார்

முகத்தில் உலகமே தெரியும்.

இந்த முகத்தையா கெந்தகம் என்றார்கள்?

இனிப் பேசத்தொடங்கலாம் பெருமாட்டி.

பூநகரிப் பாதை திறப்பு

பெற்றோல் மீதான தடையை நிறுத்து.

‘செல்’ விளையாடத் தெரியுமா சீமாட்டி?

ஆயின் காயை நகர்த்து.

தவளை பாய்ந்த தங்கக்கத்தை கேட்பதினால் —

நிலைமை மோசமென்று நினையாதே.

புலிகளின் பலம்தான் பேசுகிறது.

பலவீனம் மேசைக்கு வரவிலலை.

பேச்சுவார்த்தை தோற்றுப்போனால் —

புலிவீரர்களின் நெஞ்சுறுதி எங்கிருந்து வருகின்றது?

இழப்புகள் இலட்சிய உறுதியை ஆட்டங்காணச் செய்யும் என்பதும், சோகங்கள் விரக்தியின் விளிம்பிற்கு இழுத்துச் செல்லும் என்பதும் பொதுவான மனித சபாவம்.

ஆனால், புலிகள் இயக்கத்தின் போராட்ட வரலாற்றை ஆய்வுசெய்யும் ஒருவர், பெரும் இழப்புகளும் திராத சோகங்களும் போராட்டத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வித்திடுவதற்குப் பதிலாக, வெற்றிக்கும் எழுச்சிக்கும் வழிகோலியுள்ள அதிசயத்தைக் கண்டுகொள்வார்.

இராணுவ ரீதியாக பின்னடைவுகளையும் பேரிழப்புகளையும் பெரும் நெருக்கடிகளையும் புலிகள் இயக்கம் சந்தித்த நிழ்ச்சிகள், எமது போராட்ட வரலாற்றில் நிறைய உண்டு. ஆயினும், அவற்றைத் தோல்வியின் வரலாறாக வளர விடாமல், வெறும் சம்பவங்களாகவே இருக்கவைத்து, அதன்மீது வெற்றியின் படிக்கட்டுகளை அமைத்த பெருமை தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களையே சாரும்.

அடுத்தடுத்து நடந்த ஆணையிறவுச் சமரிலும் மணலாற்றுச் சமரிலும், சுமார் 900 போராளிகளை இழந்து புலிகள் இயக்கம் பாரிய நெருக்கடியைச் சந்தித்த போது, எதிரியின் கூடாரத்தில் விருந்துகள் நடந்தன. புலிகள் இயக்கத்திற்கும் தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் குடாநாட்டுக்குள்ளேயே இறுதிப் புதைகுழியை அமைக்க,

களை அறுத்தெறிந்ததுடன், பூநகரிப் படை முகாமுக்கும் சமாதிகட்டி - சிங்கள தேசத்தில் ஆயிரம் புதைகுழிகளையும் அமைக்கச் செய்துவிட்டது.

தமிழர் நிலத்தில் விதைக்கப்படவிருந்த ஒரு வரலாற்றுத் துயரை, இடைவிடாமுயற்சி என்ற துடுப்புக்கொண்டு திசை மாற்றி, சிங்களவர் தேசத்திற்கே அனுப்பி வைத்த அற்புதத்தைத் தலைவர் அவர்கள் நிகழ்த்திக்காட்டினார்.

புலிப்படையின் வீழ்ச்சிபற்றி புத்தகங்கள் எழுதக் காத்திருந்தவர்கள், இறுதியில் சிங்களப் படையின் தோல்வி பற்றியே தொடர் கட்டுரைகளை எழுத வேண்டிய தாயிற்று.

எமது போராட்ட விருட்சத்தை ஆணி வேருடன் பிடுங்கி எறிய, இந்திய அரசு ஒரு போரையே தொடுத்தது; விழுதுகளை வெட்டி வீழ்த்தி ஆலமரத்தை அடியோடு பெயர்க்கும் தந்திரத்தை அது கடைப்பிடித்தது.

தலைவர் என்ற ஆலமரம் தளபதிகள் என்ற விழுதெறிந்து விரிந்து பரந்து, தமிழீழத் தேசியத்திற்குக் கூரையாக இருந்து வருவது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றுதான்.

எமது தளபதிகளை நயவஞ்சகமாகக் கொன்று - போராட்டத்தின் விழுதுகளை வெட்டி வீழ்த்தி - ஆலமரத்தை அடியோடு சாய்க்கக் கனவுகண்ட இந்திய அரசு, இறுதியில், பலநூறு புதிய விழுதுகளுடன் ஆலமரம் மேலும் பலம்பெற்று உறுதியுடன் நிற்பதைத்தான் கண்டது.

விழுதுகளை வெட்டினால் ஆலமரம் நிலைகுலையும் என்ற பொதுவிதிக்கு, புலிகள் இயக்கம் விதிவிலக்காக இருந்தது

“தளபதிகள் புலேந்திரன் - குமரப்பா ஆகியோரின் அநியாயச் சாவால் எழுந்த வேகமும் அது தந்த மனவுணர்வும்தான், இந்தியப் படையுடன் போராடும் மனவலுவை எனக்குத் தந்தது” என்று, தலைவர் அடிக்கடி கூறுவார்.

தளபதிகளின் இழப்புகளும் போராளிகளின் வீரச்சாவுகளும் தலைவரின் இதயத்தில் சோக விதைகளாக வீழ்வது என்பது உண்மைதான். ஆனால், அவை தலைவரின் இலட்சிய உறுதியை அசைத்துப் பார்ப்பதில்லை; அந்த இழப்புகளால் வரும் ஓர்மம் அவரை இலட்சியப் பாதையில் வீறுடன் செல்லவைத்திருக்கின்றது.

இழப்புகளையும் சோகங்களையும் கண்டு பின்வாங்குவதற்குப் பதிலாக, மேலும் மனவுறுதி பெற்று நெருப்பாறுகளைக் கட்டக் முயல்வது, தலைவர் வகுத்து வைத்திருக்கும் ஒரு மரபு.

இந்த வீர மரபுடன் கூடப்பிறந்துள்ள உயிராபத்தைக் கண்டு முயற்சியை நிறுத்த

தவோ, இலட்சியப் பயணத்தைக் கைவிடவோ தலைவர் என்றும் தயாராக இருந்ததில்லை. எமது போராட்ட வரலாற்றைப் பின்னோக்கிப் பார்த்தால், புலிகள் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியிலும் போராட்டத்தின் பாய்ச்சலிலும் இந்த மரபு தனது முத்திரையை ஆழமாகப் பதித்திருப்பதைக் காணலாம்.

எந்தெந்தக் காலத்தில் புலிகள் இயக்கம் பெரும் நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கின்றதோ, எவ்வெப்போதெல்லாம் அது தாங்கமுடியாத சோகங்களை எதிர்கொள்கின்றதுவோ, அப்போதெல்லாம் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் அபாரமாகச் செயற்பட்டு, சாதனைகளையும் வீரவரலாறையுமே உருவாக்கிவிட்டிருக்கின்றார்.

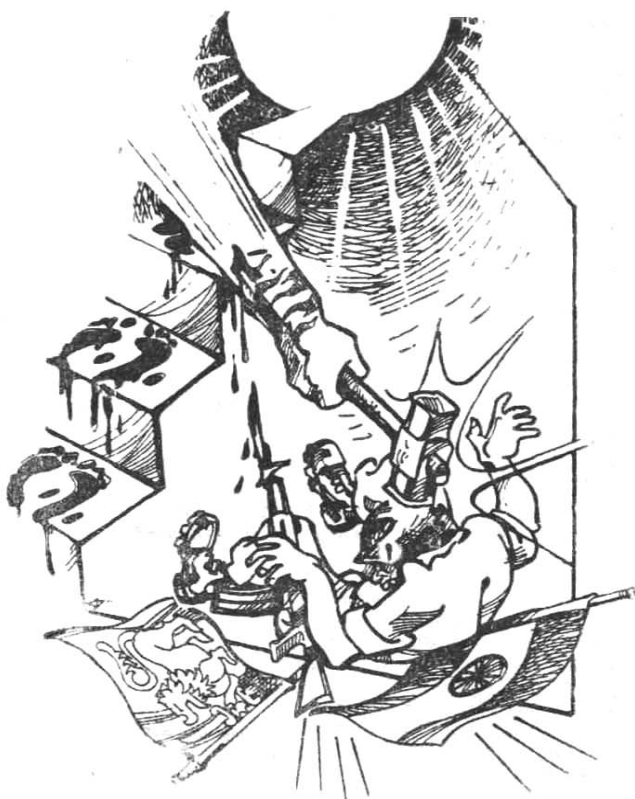
நீண்டபல ஆண்டுகளாகத் தலைவருக்கு உற்ற நண்பனாகவும் தோள்கொடுக்கும் தளபதியாகவும் இருந்து செயற்பட்ட கிட்டன்னா, வங்கக்கடலில் இந்தியச் சதிக்குப் பலியாகிவிட்டார் என்ற செய்தி தலைவரின் காதுகளை வந்தடைந்தது.

“எனக்கு அப்போது அழவேண்டும் போல் இருந்தது; ஆனால் நான் அழ மாட்டேன். தமிழர் அழுது கண்ணீர் விட்டுக் கவலையை ஆற்றியகாலம் போய்விட்டது; இது தமிழனை அழவைக்கவனை அழவைக்கும் காலம்” - கிட்டன்னையின் வீரச்சாவு கொடுத்த உள்ளுணர்வு பற்றி இப்படித்தான் தலைவர் நினைவுகூர்ந்திருந்தார்.

இழப்புகளை உள உறுதியின் மேம்பாட்டிற்காகவும், நெருக்கடிகளைச் சாதனைகளின் தொழிற்சாலையாகவும், சோகங்களை வீரச் செயற்பாடாகவும் மாற்ற முயற்சிக்கும் இந்தப் புதிய மரபு, தலைவர் அவர்களிடம் அண்மையில் ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல; அது போராட்டத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே - இயக்கம் முதற் போராளியை இழந்த அந்த நாளிலிருந்தே - தலைவரை ஆட்கொண்டிருக்கின்றது.

முதல் மாவீரன் லெப். சங்கர் வீரச்சாவடைந்த செய்தியைக் கேள்விபற்ற அந்தக் கணப்பொழுதிலேற்பட்ட தனது உள்ளத்து உணர்வுகளைத் தலைவர் அவர்கள் எழுத்தில் வடித்திருக்கிறார்.

“...சத்தியநாதனே! நீ வீரமரணமடைந்தையிட்டு நாம் கண்ணீர் சிந்துவோம் என்றா நினைக்கிறாய்? இல்லை இல்லை..... ஒரு வீரனின் மரணத்தைக் கண்டு இன்னொரு வீரன் அழமாட்டான். அழுதுவிட்டு அடங்கிவிடும் பேடிக்கூட்டமல்ல நாம்; தொடர்வோம் உன் பாதையில்,

ங்களப் படைத்தலைமை கனவுகண்டது. டாநாட்டைச் சூழ முற்றுகை வலை மிதித்து, புலிப்படையின் நாடி - நாளங்களைத் துண்டித்து, அதன் வரலாற்றுச் சுவைப் பேராலலுடன் எதிர்பார்த்துக் கண்டிருந்த சிங்களப் படைத்தலைமை, தமிழ் நிரேரிக்குள்ளிருந்து எழுந்த ‘கடற்கிள்ளி’ என்ற திமிங்கிலத்தைதான் இறுதியில் கண்டுகொண்டது. அந்தக் கடற்கிண்கிலத்தின் எழுச்சி, குடாநாட்டைக் கட்டிவைத்திருந்த இராணுவச் சங்கிவி

அடைவோம் உன்னைப் போல் வீரமரணத்தை அல்லது தமிழழத்தை."

எமது இயக்கத்தின் முதல் மாண்புமிகு வீரச்சாவடைந்த போது தலைவர் எடுத்துக் கொண்ட அதே உறுதிமொழியைத்தான் இன்று, 6897 ஆவது மாண்புமிகு நிலத்தின் சாயம்போதும் உச்சரிக்கின்றார்.

ஒரு போரில் பின்னடைவுகளும் பேரிழப்புகளும், சம்பந்தப்பட்ட இராணுவத்தைத் தோல்விச் சக்திக்குள் தள்ளிவிடும். படையினரின் இது ஒரு அரிச்சுவடி.

பேரிழப்புகளும் பெரும்நெருக்கடிகளும் ஒரு மனிதனது உள் உறுதியைச் சிதைத்துவிடும்.

மாணிடனின் வாழ்வில் இது ஒரு பொது நியதி.

ஆனால், இவை இரண்டும் தலைவர் பிரபாகரனிடம் சென்றதும் விதிவிலக்காக மாறிவிடுகின்றனவே!

தலைவரின் மருந்து வரும் இந்தப் புதிய வீர மரணப் புலிவீரர்கள் உள்வாங்கி, தமிழீழத்தேசியத்தின் பரம்பரைச் சொத்தாக மாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்!

போராட்டத்தின் முதல் இழப்பும்; தலைவரின் உணர்வலையும்!

எமது முதல் மாண்புமிகு வீரச்சாவடைந்த உடனே, தலைவர் அவர்கள் நம் கைப்பட நனது உணர்வுகளை எழுதியிருந்தார்; அதைக் கீழே நகுக்கோம்.

சத்தியநாதன் (சங்கர்)

மறைவு : 27. 11. 82

இரவு 6.05 மணி

அதர்மத்தை அழிக்க எழுந்த மகாபாரத தர்மப் போரிலே தர்மத்தைக் காக்க முதல் களப் பவியாகிய அரவாணைப் போல், சிங்கள அதர்மர்களிடத்தில் தர்மபுத்தம் நடாத்தி எமது தழீழ நாட்டை மீட்கப் போராடும் தழீழ விடுதலைப் புலிகளில் முதல் களப்பவியாகிய சத்தியநாதனே! நீ உனது பெயருக்கேற்ப சத்தியத்திற்காகப் போராடி வீரமரணம் அடைந்துவிட்டாய். இதை மீட்டு நாம் கண்ணீர் சிந்துவோம் என்றா நினைக்கிறாய். இல்லை, இல்லை. ஒரு வீரனின் வீரமரணத்தைக் கண்டு இன்னொரு வீரன் அழமாட்டான். அழுதுவிட்டு அடங்கிவிடும் பெருக்கூட்டமல்ல நாம். தொடர்வோம் உள்பாதையில்; அடைவோம் உன்னைப்போல் வீரமரணத்தை அல்லது தழீழத்தை.

சத்தியநாதன் (சங்கர்)

மறைவு: 27.11.82 இரவு 6.05 மணி

அதர்மத்தை அழிக்க எழுந்த மகாபாரத தர்மப் போரிலே தர்மத்தைக் காக்க முதல் களப்பவியாகிய அரவாணைப் போல், சிங்கள அதர்மர்களிடத்தில் தர்மபுத்தம் நடாத்தி எமது தழீழ நாட்டை மீட்கப் போராடும் தழீழ விடுதலைப் புலிகளில் முதல் களப்பவியாகிய சத்தியநாதனே! நீ உனது பெயருக்கேற்ப சத்தியத்திற்காகப் போராடி வீரமரணம் அடைந்துவிட்டாய். இதை மீட்டு நாம் கண்ணீர் சிந்துவோம் என்றா நினைக்கிறாய். இல்லை, இல்லை. ஒரு வீரனின் வீரமரணத்தைக் கண்டு இன்னொரு வீரன் அழமாட்டான். அழுதுவிட்டு அடங்கிவிடும் பெருக்கூட்டமல்ல நாம். தொடர்வோம் உள்பாதையில்; அடைவோம் உன்னைப்போல் வீரமரணத்தை அல்லது தழீழத்தை.

பகைவனுக்கு சனியனாகவே இரு!

"உனது பெயர் சனியனா?"
- காசும் இவ்வாறு கிளியைக் கேட்டது!
"ஏன்?"
"அப்படித்தான் அந்த 'கொழும்பு அக்கா' உணக்குப் பெயர் வைத்துள்ளா"

இது அந்தக் கிளி முன்னர் அடைபட்டுக்கிடந்த வீட்டின் கதை!

இப்போது அதே கிளி அந்த வீட்டில் தொங்கிய கூண்டுகள் அவ்வ -

பரந்து வளர்ந்திருந்த ஓர் ஆலமரத்தின் உச்சிக் கிளையிலே இருந்தும் இடமீட்டுப் பறந்து வரக்கூடிய கோதிக் கொறித்தும் தனது கந்திர வானிலே மிதந்துகொண்டிருந்தது!

காசும் அந்த வீட்டையும் எட்டிப் பார்க்கும்; ஆனால் வெளியில் வாழ்ந்துகொள்ளும்!

கிளிக்கும் இதற்கும் அப்போது ஏற்பட்டது தான் இந்த உறவு!

"அவ என்னைச் சனியன் என்றாவா? நல்லது! பகைவர்களுக்கு நாம் பகைவர்களாக இருப்பதே நல்லது!"

இவ்வீதம் கூறியபடி மேலேறந்து தென்னை யில் இருந்து, வயல் வெளிகளையெல்லாம் கடந்து, கிளி வீரைந்து செல்வது தெரிந்தது!

தனித்து அல்ல, தனது கிளையோடு சேர்ந்து! 'கீசு - கீ' என்ற கிளையோடும் சேர்ந்து! எத்துணை இன்பம், இந்தச் சுதந்திர வாழ்வில்!

ஆனால், அந்த வீட்டிலே கூண்டுகள் அடைபட்டுக் கிடந்தபோது -

அன்று ஒரு நாள் -
'கொழும்பு அக்கா' ஊருக்கு வருகிறா என்ற நாளும் அந்த வீடு குழாய்க்கொண்டது! குழந்தைகள் குதித்துக் கூத்தாடினர்!

அக்காவும் நல்லவதான். சிரித்த முகத்தோடு நிறையப் பொருள் கொண்டுவந்து குழந்தைகளுக்கும் எல்லாருக்கும் தாராளமாய் வழங்கினா! கூண்டுக்கிளிக்கு?

அதையும் பரிவோடு பார்த்தான். "பாவம்" என்றான்!

கிளியின் நெஞ்சம் ஆவலால் அடித்தது!

மறுநாளும் அக்கா "கிளி பாவம்" என்றாள்!

தான் வீடுபடப்போகும் நாளை கிளி உறுதிப் படுத்திக்கொண்டது! ஒரே "கீசு கீசு" தான்!

முன்றாம் நாள், அக்காவின் பரிவு மேலும் வளர்வது தெரிந்தது.

நான்காம் நாள், ஒரு வேலையாளர் வந்தான்; அக்காவின் கட்டளைப்படி வந்தான்.

கையிலே ஒரு வளையம் வைத்திருந்தான். அது, கிளி கூண்டில் இருந்து ஊஞ்சலாடலாம்! மறு கையில் ஒரு தீந்தைத் தகரம், கூண்டுக்குப் பச்சைநிறப் புதுப்பொலிவு கொடுக்க!

கிளி ஏங்கி நின்றது. முகம் கறுக்க நின்றது!

வந்தவன் கூண்டின் கதவை மெதுவாகத் திறந்து, கிளியை ஒரு மரணப்பீடியோடு வெளியே எடுத்தான்.

- இங்குதான் இயற்கையின் மூட்டம் வீளங்குகிறது! ஒவ்வொரு உயிருக்கும் அது அஞ்சாமை. வீரம், ஆயிரம் மடங்கு பலம் என்பதைப் புகுத்திய நிற்கிறது; இவை மட்டுமல்ல, ஆயுதமும் தான்!

கிளி சிரகடித்துப் பார்த்தது, முடியவில்லை! எங்கிருந்துதான் அந்த ஆவசம் பிறந்ததோ தெரியாது - தலைவன் ஓங்கி நிரிந்தி அவனின் கையிலே ஒருகொத்து! கொத்தல்ல, ஒரு கிழியல்! முனீவிரல் பிழந்து குருதி கொட்டிற்று!

"ஐயோ!" என்று அவறிக்கைவிட்டான் அவன்!

உதவிக்கு ஓடிவந்த அக்காவுக்கும் ஒரு கிறல்!

அத்துடன் பறந்தடித்துக்கொண்டு உயர்ந்து விட்டது கிளி!

கொழும்பு அக்காவின் 'சனியன்' பட்டத்தை அது ஏற்று மகிழ்கிறது!

"எதிரியின் சலுகைக்கு உள்ளாகி உன்னை நீ அடிமையாக்காதே!" - இது காசும் காட்டியவாரும் தந்தவம்.

"எதிரிக்கு எதிரியாய் எழுந்தாலே வெற்றி!" - இது, கிளி செய்து காட்டிய சாதனை!

- நாசு. பத்மநாதன்

பண்டா செல்வா...

(7ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

செல்வா உடன்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தியிருந்தார்கூட இவ்வளவிற்குச்சிங்களக் குடியேற்றம் நிகழ்ந்திருக்க முடியாது. அதாவது, 1947 ஆம் ஆண்டின் பின்பு குடியேறிய சிங்களக் குடியேறிகளின் தொகை மிகப் பெரியது. "சுதந்திர மடைந்த" 1948 ஆம் ஆண்டின் பின்பு - மேலும் பண்டா - செல்வா உடன்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தாத கைவிட்ட காலத்தின் பின்பு - சிங்களக் குடியேற்றத்தினால் அபகரித்துக்கொண்ட தமிழ் மண்ணைச் சிங்களப் பகுதிகளுடன் இணைப்பதென்பது, எத்துணை விசித்திரமான எண்ணம் என்பது புலனாகும்!

1947 ஆம் ஆண்டின் பின்பு அஸ்ஸாமின் குடியேறிய அஸ்ஸாமியரல்லாதோரை வெளியேற்றவேண்டுமெனக் கோரி, 1980 களின் முற்பகுதியில் திரும்பி இந்தியாக்காந்தி அரசாங்கத்தின் அஸ்ஸாமியர் போராடியதையும், பின்பு அக்கோரிக்கை கணிசமான அளவு ஏற்றுக்கொள்

எப்பட்டு ஓரளவு தீர்வு காணப்பட்டதையும், இங்கு நிலைவுபடுத்தலாம். அதாவது, குடியேற்ற அகற்றல் என்னும் கோரிக்கைகள் வரலாற்றில் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன என்பதே இங்கு உண்மை.

அத்துடன் 1957 ஆம் ஆண்டு நிலைமை 1995 ஆம் ஆண்டில் இல்லை. 1956ஆம் ஆண்டு, தனிச்சிங்கள மசோதாவை எதிர்த்து, சிங்களவரான கலாநிதி கொலிவின் ஆர். டி. சிங், பண்டாரநாயக்காவைப் பார்த்துக் கூறியவற்றை இங்கு அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கூறலாம், அதாவது -

"தமிழர்களைப் பிழையாக நடாத்தினால், அவர்களைப் புண்படுத்தினால், அவர்களைத் தவறாகக் கையாண்டால், அவர்களை ஒடுக்கித் துன்புறுத்தினால், தனித்துவமான மரபுகளையும் சொந்த மொழியையும் கொண்டிருக்கும் அந்த வளம்பொருந்திய தமிழினம், ஒரு புதிய தேசிய இனம் என்ற நிலையில் எழுச்சிபெற நீ காரண கர்த்தாவாகக் கருமவதுடன், இன்று நாம் வழங்க ஒப்புக்கொள்வதை விடவும் கூடுதலான உரிமைகளை எதிர்காலத்தில் வழங்கவேண்டியவரும்.

கஞ்சத்தனமாக நீண்ட காலதாமதம் செய்வதை விடவும், இப்போதே தாராளமாகக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுப்பதுதான் புத்திசாதாரியம் மிக்க தேசத் தலைவனின் பணி."

கொல்லின் கூறிய 1956 ஆம் ஆண்டின் பின்பு, 1957 ஆம் ஆண்டு, ஒரு சிறு இடைக்கால உடன்பாட்டாய், பண்டாரநாயக்கா செல்வநாயகத்துடன் கைச்சாத்திட்டார் ஆனால், அதனைக்கூட நிறைவேற்றாத நிலையில் அது கைவிடப்பட்டு இன்று 37 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்பும், இத்துணை பெரும் உயிர்த்தியாகத்தைத் தமிழ்ச் சமூகம் செய்து பின்பும், அதன் பொருளாதாரமும் வளமும் சீரழிக்கப்பட்ட பின்பும், கொல்லின் வர்ணிக்க முடியாத பேரிழப்புகளின் பின்பும், அன்று 'ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடு மட்டுமே' எனச் செல்வநாயகம் கூறியதைப் பண்டாரநாயக்கா ஏற்று ஒப்புமிட்ட அந்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் இன்றைய பிரச்சினைக்குத் தீர்வு முன்வைக்கப்படுவது, கால முரணை மட்டுமன்றி விசித்திரமும் கூட!

சந்திரிகா அம்மையார் புரிந்துகொள்வாராக!

சந்திரிகா அம்மையாரைப் பொறுத்தவரையில், அவருக்கு இரண்டு பெரிய பதவிகள் உள்ளன. முதலாவது, நிறைவேற்று அதிகாரம் மிக்க ஜனாதிபதி; அடுத்தது, ஆயுதப் படைகளினது பிரதம தளபதி.

முற்றுமுதலாகவே அனைத்து மக்களினமும் அகில இலங்கை மினதும் நலனை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, இவ்விரு அதிகாரங்களையும் தேவையான அளவுகளில் பிரயோகிக்க வேண்டியதே அவரது கடமை.

“இது ஒரேநாடு. எந்த மதத்தை, எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவராயினும் அவர்கள் இந்த ஒரு நாட்டின் குடிமக்களே. ஒற்றையாட்சி அமைப்புக்குள்ளேயே இங்கு எழும் சமூக, தேசிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு தேடப்படல் வேண்டும். இங்கு மக்கள் சமூகங்களுக்கிடையில் சமரசமும் சகோதரத்துவமும் நிலவவேண்டியதுடன், அவர்களைப் பராமரிப்பதில் சமநிலையும் சார்பின்மையும் பேணப்படல் வேண்டும்.” - இவ்வாறான ஒரு கருத்துப் பரப்புரையோடு ஆட்சிக்கு வந்த சந்திரிகா அவர்களின் அரசிவது கொள்கைப் பிரகடனமும் இதுதான்.

ஆனால், தனது அதிகாரத்தையும் தனது கொள்கையையும் இதுவரை அவர் நியாயத்தன்மையோடு கடைப்பிடிக்கவேயில்லை. அதாவது -

தமிழர்களையும் சிங்களவர்களையும் அவர் சமனாகக் கருதவில்லை; ஒரேவகையாகப் பராமரிக்கவில்லை. ஆகவே, அவர் ஒரே கோட்பாட்டைக் கொண்டிருக்கவில்லை என அது அர்த்தப்படலாம்; அப்படியானால், ஒற்றையாட்சிக்குள் தீர்வு எப்படிச் சாத்தியம் என்ற கேள்வியும் எழலாம்.

இன்னும் சற்று விரிவாகச் சொல்வதானால் - தன்னிடமிருக்கும் இரு அதிகாரங்களையும் அவர் இருவேறு நோக்கங்களோடு, இருவேறு இலக்குகள்மீது பிரயோகிக்கின்றார்.

சிங்கள மக்கள் சம்பந்தமான தீர்மானங்களை எடுக்கும்போது, மக்களின் ஜனாதிபதியாகச் சாதகமாகச் சிந்திப்பவர் - தமிழ் மக்கள் தொடர்பான தீர்மானங்களை எடுக்கும்போது, படைகளின் தளபதியாக சாதகமாக முடிவுகள் எடுக்கின்றார். இந்தப் பாரபட்சம் இனவாதத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதாக இல்லையா.....?

விடுதலைப் புலிகள் தங்களுக்கும் நினைப்பாட்டைத் தெளிவாகவும் ஆணித்தரமாகவும் எடுத்து விளக்கியுள்ளார்கள்; அதனைப் புலிகளின் தனிப்பட்ட கோரிக்கையாக நோக்கும் போதுதான், தவறு நிகழ்கின்றது.

ஐந்தாண்டுகளாக யுத்தத்தின் கோரப் பற்களுக்கிடையில் சிக்குண்டு, அன்றாடச் சிவியத்தின் மீது திணிக்கப்பட்ட அக்கிரமங்களால் வதங்கி, அவலப்பட்டு நிற்கும் மக்களுக்கு முதலில் ஆறுதலளிக்க வேண்டும். அவர்கள் மனப்பீதியற்றும், நிம்மதியாகவும் தங்களது சாதாரண இயல்பு வாழ்வை நகர்த்திச் செல்லும் ஒரு சூழலை ஏற்படுத்தியுள்ளனர் -

மிகவும் சிக்கலானதும், நிதானமாக அலசி ஆராய வேண்டியதும், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் பழைய தலைமைகள் தமிழர்கள் மீது நிகழ்த்திய ‘அரசியல் திருவிளையாடல்’ களுக்குப் பரிசாரம் காணுவது பற்றியதுமான - அடிப்படை அரசியற் பிணக்குகள் பற்றிப் பேசலாம் எனப் புலிகள் வற்புறுத்துகின்றனர்.

இந்த நிலையை - ‘அன்றாட, அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் என ஒரு இராஜதந்திர விசூகத்தைப் போட்டுக் கொண்டு, தங்களது நலன்களை நிறைவு செய்யப் புலிகள் முயல்கின்றனர்’ என்று சொல்வது பொருத்தமானது அல்ல. யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த பிரமாண்டமான மக்கள் பேரணி, இதே கோரிக்கையையே விடுத்ததுள்ளது. தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளாய்

நின்று, தமிழர்களின் அபிலாசைகளையே புலிகள் பிரதிபலிக்கின்றனர்.

இந்த நிலையைப் புரிந்துணர் சந்திரிகா அம்மையார் அவர்கள் சற்று முயலவேண்டும். அதாவது - புலிகளின் கோரிக்கைகள் வலியுறுத்துபவை எல்லாமே, ஒட்டுமொத்தமாக, சந்திரிகா அரசின் ‘ஒரே நாடு - ஒரே அரசு - ஒரே மக்கள்’ என்ற கொள்கைகளுக்கு அமைவானவை யாகும். இன்னும் சற்று விளக்கமாகச் சொல்வதானால் - சிங்கள மக்கள் அனுபவிக்கின்ற உரிமைகளையெல்லாம், சிங்கள மக்கள் பெறுகின்ற சலுகைகளையெல்லாம், சிங்கள மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சுதந்திரங்களையெல்லாம் தமிழர்களுக்கும் தாருங்கள் என்பதாகும். இது நியாயமானது; சாலப் பொருத்தமானது.

இதேநேரத்தில், சமாதானத்தில் புலிகள் அந்த நாட்டின் கொண்டுள்ளனர்; மோதல் தவிர்ப்பை கண்ணியமான முறையில் அமுல்படுத்தி வருகின்றனர்; கண்காணிப்புக் குழுவின வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை நேரடியாகச் சந்தித்து தலைவர் உறுதியளித்திருக்கின்றார்; தலைவரை வியந்துரைத்து, அவரின் சமாதான விருப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, வெளிநாட்டுக் கண்காணிப்புக் குழு கொழும்பில் கருத்தும் தெரிவித்துள்ளது.

புலிகளிடம் அமைதிக்கான விருப்பு இருக்கின்றது; சமாதானத்தை உருவாக்கும் நல்லெண்ணம் இருக்கின்றது; சமரச நிலையை மேம்படுத்த இதய சுத்தமாக அவர்கள் முனைவது தெரிகின்றது. ஆனால், இந்த நிலையை அரசியல் தீர்வு நோக்கி விரைந்து நகர்த்தவேண்டிய ஜனாதிபதி அவ்வாறு செய்வதில் பின்னடிக்கின்றார். அன்று - ‘சமாதானப் பிரியம்’ போன்ற தோற்றப்பிரிவு ஒன்றை வெளியில் காட்டி ஆட்சி அமைத்தவர், இன்று - சாயம் வெளுத்து, ‘யுத்தத்தில் வெல்வது’ பற்றிப் பேசுகின்றார்.

படைகளின் கட்டளைப் பீடங்கள் மீள நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன; பாதுகாப்பு அமைச்சின் கட்டமைப்பை விரிவாக்குவதற்காக, இடைநிலை அதிகாரிகள் பலர் மேல் நிலைத்தளபதிகளாக உயர்த்தப்பட்டனர்; படைக்கலக் கொள்வனவு ஒப்பந்தங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன; மேஜர் ஜெனரல் றொகான் தளவத்தையின் கீழுள்ள வடபிராந்தியப் படைவழியின் தலைமையகத்தை - புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள - கிளிநொச்சிக்கு மாற்ற கருத்திணக்கம் காணப்பட்டது; இப்போது கட்டுப்பாட்டுக்கு புதிய கப்பல்கள் வாங்க ஆட்கள் போய்விட்டார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக - சமாதானத்தின் பெயரால் ஜனாதிபதியான சந்திரிகா, சண்டைக்காக, கடந்த வருடத்தைவிட இவ்வருடம் 100 கோடி ரூபா அதிகமாக ஒதுக்கியுள்ளார். இத்தகைய இராணுவ சிந்தைக்குச் சிகரம் வைப்பதுபோல, பிரான்சின் லாமொண்ட் ஏட்டிற்கு அளித்த செவ்வியில் சந்திரிகா நேரடியாகச் சொல்லியுள்ளார் - ‘உறுதியான ஒரு அரசாலும் - ஆயுத பலங்கொண்ட இராணுவத்தாலும் போரை வெல்ல முடியும்’ என்று.

சந்திரிகா அம்மையாரே! இது நல்லதல்ல. போர் முரசுகொட்டாதீர்கள். முன்னைய பேரினவாதத் தலைமைகள் செய்ததுபோல உங்களது அரசியல் நலனுக்காகவும் குறுகிய சிந்தனைகளுக்காகவும் அப்பாவி மக்களைப் பலியாக்காதீர்கள். புலிகளை வெல்லப் போகிறீர்களா? அது நடக்கக் கூடிய காரியமா? பேச்சுவார்த்தைக்கு உங்கள் ஆட்களைக் கைகுறுக்கி வரவேற்றது புலிகளின் ‘பலம்’ தான்; ‘பயம்’ என்று கருதிவிடாதீர்கள்.

இது ஒரு தனித்த இயக்கம் அல்ல - கோற்கடித்துப் பணியமைப்பதற்கு.

புலிகள் ஒரு தேசிய இனத்தின் - ‘மக்கள் விடுதலை இயக்கம்’; மறந்து விடாதீர்கள்!

- தி. பரந்தாமன்

நல்லெண்ண நம்பிக்கை : மோதல் தவிர்ப்புக் கண்காணிப்புக் குழுக்களின் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை தலைவர் அவர்கள் சந்தித்தபோது.

புலிகளின் தூகம் தூரிட்டித் தூயகம்